72ste JAARGANG No. 9480 WOENSDAG 30 NOVEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

De rapportage-kwestie in de Verenigde Naties

Suriname en de Nederl. Antillen kunnen volgens India niet tot U.N.O. toetreden

SOVJET UNIE stelt voor een missie naar de beide rijksdelen te zenden

New York. — De gedelegeerde van India in de Beheerschapscommissie verzocht stappen te nemen om te voorkomen, dat Nederland zal stellen, dat de nieuwe staatkundige verhouding tot Suriname en de Nederl. Antillen een binnenlandse aangelegenheid zou zijn en derhalve zou vallen buiten de gezichtskring van de Verenigde Naties. Hij diende een amendement in op de resolutie van Brazilië en Amerika en stelde daarin voor op te nemen de woorden: „zonder inbreuk op de positie van de Verenigde Naties" en „ook verwijzen naar de betrokken voorzieningen van het Handvest en de factorenlijst betreffende niet-zelfbesturende gebieden".

De vertegenwoordiger van India zeide verder: „Het is niet voldoende, dat Suriname en de Nederlandse Antillen hun wensen vrijelijk tot uitdrukking hebben gebracht. Zij moeten zich schikken naar een bescheiden mate van onafhankelijkheid, die in hun Handvest is vereist". Hij zeide, dat er ongetwijfeld een deelgenootschap tussen de drie landen bestaat, maar de vraag waarom het gaat, is of in dat deelgenootschap gelijkheid in status en handelingsbevoegdheid bestaat. De nieuwe staatkundige positie is op zich een vooruitgang op het stuk van zelfbestuur in inwendige aangelegenheden, maar schept niet een toestand, waarin deze rijksdelen als leden van de Verenigde Naties zouden kunnen toetreden. Daarvoor zouden zij souvereine staten moeten zijn, want dat is de maatstaf om te bepalen of een gebied werkelijk onafhankelijk is geworden.

Niet uittreden

Hij zeide niet te willen suggereren, dat Suriname en de Nederlandse Antillen zouden moeten uittreden uit het Koninkrijk. Er woont — zeide hij — in Suriname een omvangrijke Hindostaanse bevolkingsgroep en voor zover ons bekend, gevoelt zij zich gelukkig binnen het Koninkrijk.

India zou zich niet kunnen verenigen met enige maatregel, die een belemmering zou kunnen zijn voor de aaneensluiting van landen, die buren zijn. Spreker achtte het mogelijk, dat in de toekomst de eilanden in het Caraïbisch gebied meer zelfstandigheid zullen krijgen en dat de eenheid van verwante volken in dat gebied aangemoedigd kan worden. Indien in een dergelijk geval zulk een aaneensluiting zou worden belemmerd door de banden, die deze eilanden hebben met een verafgelegen staat zou dat een zaak zijn die onder ogen dient te worden gezien.

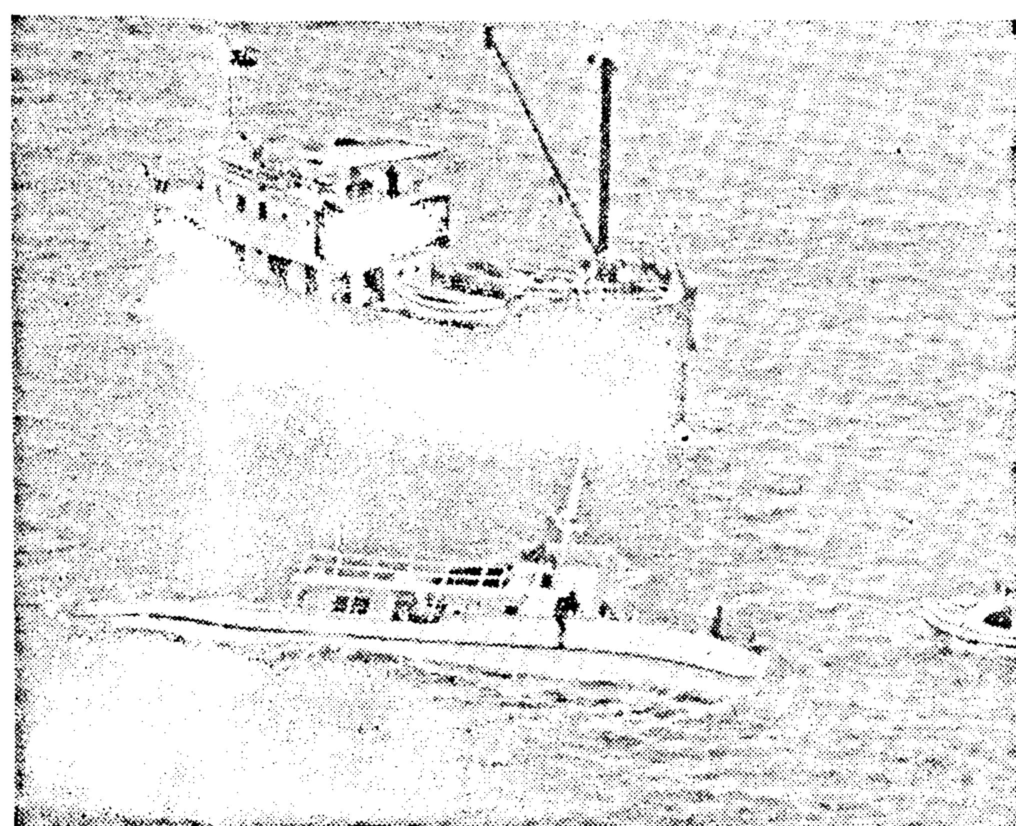
De vertegenwoordiger van Rusland stelde voor een missie van de Verenigde Naties naar Suriname en de Nederlandse Antillen te zenden om een duidelijker inzicht te krijgen in de materie. Hij zeide te twijfelen aan de aard van de verleende autonomie.

De gedelegeerde van Argentinië zeide, dat er inzake de ontwikkeling van het bestuur van Suriname en de Nederlandse Antillen zichtbare vorderingen waren gemaakt. Toch betwijfelt Argentinië of deze landen zelfbestuur kregen. Argentinië is er een voorstander van, dat de Algemene Vergadering de bevoegdheid behoudt vast te stellen of een gebied zelfbestuur heeft gekregen.

De vertegenwoordiger van de Verenigde Staten zeide er volkomen van overtuigd te zijn, dat Suriname en de Antillen een staatsrechtelijke status verwierven, waarin zij hun binnenlandse zaken volledig kunnen behartigen.

De commissie verdaagde tenslotte de zitting tot heden. Vandaag zal ook over de resolutie gestemd worden.

Eenzaam schip op de oceaan

In het zuidelijk deel van de Stille Oceaan heeft men het Amerikaanse zeilschip „Joyita" aangetroffen, waarop geen spoor meer was te bekennen van de 25 koppige bemanning. Een regeringsschip, de „Degei", is er op uitgestuurd, om een onderzoek in te stellen. Men ziet hier, hoe de bemanning van de „Degei" probeert aan boord te komen van het zwaar hellende schip.

Het onderzoek naar de raadselachtige verdwijning van de 25 opvarenden van de „Joyita", heeft tot dusver geen resultaat opgeleverd. Men houdt nu rekening met de mogelijkheid, dat het vaartuig getroffen is door een vulkanische uitbarsting onder zee, waardoor alle opvarenden over boord zouden zijn geslagen. Zes maanden geleden schijnt zich een dergelijk geval met een schip uit Tonga, de „Hifafua", te hebben voorgedaan.

Churchill 81 jaar

Londen. — Sir Winston Churchill vierde vandaag zijn 81e verjaardag en ontving o.a. de gelukwensen van H.M. Koningin Elisabeth en andere leden van het Koninklijk Huis. Ook Sir Anthony Eden zond een speciale boodschap aan de grijze leider der conservatieven.

De stapel cadeaux en telegrammen van alle delen der wereld was zo overweldigend, dat de posterijen nauwelijks in staat waren alles af te leveren aan de oude staatsman, die de dag doorbracht in zijn huis aan Hyde Park Gate in Londen.

Sir Winston is fit en in een bijzonder goed humeur. Hij bracht een deel van de morgen door met het inkijken van de hem gezonden brieven en telegrammen. De eigenlijke viering had plaats tijdens een lunch met familieleden waarbij een 25 pond wegende verjaardagstaart werd aangesneden.

Koeala Loempoer. — In Midden-Malakka zijn gevechten gaande tussen de veiligheidstroepen en een grote concentratie verzetslieden. Troepenversterkingen worden naar het gebied gezonden. De bevolking is gewaarschuwd voor bombardementen.

B.C. van Curacao wil Verordening „Hinderlijke Geluiden" aan gewijzigde omstandigheden aanpassen

Willemstad. — Momenteel geldt nog steeds de hinderlijk geluidkeur, ingevolge welker artikel 1 het verboden is in aan te wijzen buurten of straten in het stadsdistrict op bepaalde uren door middel van gramofoons of andere toestellen voor de omgeving hinderlijk geluid temaken, aldus de Memorie van Toelichting op de Hinderlijke Geluidenverordening.

Nu dit onderwerp bij de inwerkingtreding van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen tot de zorg van de eilandgebieden is komen te behoren, dient naar de mening van het Bestuurscollege dit bij eilandsverordening te worden geregeld, zoals ook is geschied met andere onderwerpen de openbare orde, rust en veiligheid betreffende, die voorheen bij keur geregeld waren, zoals de politiekeur, de hinderkeur, de bioscoopkeur.

Bij de vervanging van deze keur meent het Bestuurscollege terdege rekening te moeten houden met twee facetten van deze aangelegenheid. Enerzijds is het immers zeer gewenst, dat de overlast, die veroorzaakt wordt door luidklinkende apparaten zoveel mogelijk wordt tegengegaan. Anderzijds is het Bestuurscollege er zich ten volle van bewust, dat dit beperken nooit zover dient te gaan, dat dit een onevenredig zware bekostiging zou betekenen voor de bevolking ter plaatse waar het geluid wordt veroorzaakt.

Gezocht is derhalve naar een zodanige formulering, dat aan beide desiderata volledig recht wordt gedaan.

Vooreerst komt dit tot uitdrukking in de territoriale begrenzing van de toepasselijkheid tot de bebouwde kom, welke bij eilandsbesluit houdende algemene maatregelen zou kunnen worden vastgesteld.

Het begrip stadsdistrict dient ten deze als verouderd te worden beschouwd, aangezien ook daarbuiten bebouwde gedeelten zijn, waartoe de werking dezer verordening zich dient uit te strekken.

Gedacht wordt hierbij bijvoorbeeld aan omschrijvingen, zoals deze reeds zijn gegeven van de bebouwde kom voor de toepassing van de Bouw- en Woningverordening en de Hondenverordening en de Hinderverordening, hetgeen ongeveer neerkomt op een halve cirkel om het Schottegat op de middellijn beginnende bij de Piscaderabaai en eindigend bij Marie Pompoen.

Doch ook binnen het werkingsgebied der verordening wenst het Bestuurscollege de vraag of een geluid storend is niet in eerste instantie over te laten aan de opsporingsambtenaren.

Storend is immers een subjectief begrip, waarbij het oordeel van degene voor wie hetgeluid al of niet storend zal zijn uiteraard dient te domineren.

Ook is in het definitie-artikel opzettelijk gesproken van de „gebruikelijke" orde en rust, aangezien hetgeen in de ene wijk als storend zal worden ervaren zulks voor een andere wijk niet altijd behoeft te zijn.

Men wordt bovendien pas strafbaar wanneer men aan een last van een hulp-officier (niet een willekeurige opsporingsambtenaar) niet voldoet.

Niet van toepassing dient de verordening te zijn op openbare vergaderingen, openbare muziekuitvoeringen en in het algemeen het maken van muziek op de openbare weg, optochten, enz., indien voor het houden daarvan een vergunning van de bevoegde autoriteit is verleend.

Alsdan kan voldoende gewaarborgd worden, dat van de bevoegdheden geen misbruik wordt gemaakt (art. 3)

Op de verkiezingsdag

Artikel 4 schept een speciale regeling voor de dag der stemming.

Het is in de praktijk gebleken, dat het inwerkingzijn van geluidsversterkers in de onmiddellijke nabijheid van een stemlokaal zeer storend kan zijn voor de werkzaamheden van het stembureau.

In het eilandgebied Aruba worden bij die gelegenheid bijzondere voorschriften gegeven door het plaatselijk Hoofd van Politie krachtens de bevoegdheden hem verleend ingevolge de politieverordening (bij ons art. 1 A.P.V.)

Het komt het Bestuurscollege, meer dan aan het Plaatselijk Hoofd van Politie het maken van voorschriften te delegeren, gewenst voor dat de Raad zelf de regeling hiervan ter hand neemt waar het hier betreft een aangelegenheid, die niet voor één maal, doch voor alle komende verkiezingen dient te worden geregeld.

Artikel 5 regelt voorts o.m. het binnentreden van woningen, hetgeen in verband met de aard dezer verordening noodzakelijk voorkomt.

Eerste steenlegging Simon Bolivarhuis

Willemstad. — Vrijdag a.s. zal des ochtends te 10 uur de Eerste Steenlegging plaats vinden van het Simon Bolivarhuis aan de J. B. Gorsiraweg alhier. De regering heeft voor deze plechtigheid aan een aantal autoriteiten officiële uitnodigingen gezonden.

Plannen en bestekken van hotel „El Curacao" gereed

Begin volgend jaar wordt met de bouw begonnen

Willemstad. — Wij vernemen van de N.V. Hotel Maatschappij „El Curaçao", dat de plannen en bestekken voor de bouw van het hotel „El Curaçao" thans gereed zijn gekomen.

In verband met de grootte en ingewikkeldheid van het object, alsmede de tijdslimiet, waarin het moet worden opgeleverd, zal de Directie in eerste instantie bij de aanbesteding voorkeur geven aan aannemers in combinatie, die zich in verbinding moeten stellen met de architecten van de Intercontinental Hotels Corporation, de heren Joseph Salerno, Richard Smith en Ben Smit, ten kantore van de heer Ben Smit, Bakkerstraat, Curaçao.

De aanbesteding zal plaats vinden op 22 december 1955 en met het werk zal een aanvang worden gemaakt op 2 januari 1956.

Union-leiders stonden hedenmorgen terecht

Willemstad. — Hedenochtend diende voor het gerecht in eerste aanleg de rechtzaak tegen Geoffry Stewart Stewart en Blasse, beiden bestuurslid van de Miners Union of Curacao terzake overtreding van artikel 138 bis van het wetboek van strafrecht.

Wij geloven dat deze affaire geen nadere toelichting behoort. Door het ongewone karakter van de wetsovertreding èn door de achtergronden spreekt deze affaire sterk tot de verbeelding van onze gemeenschap.

Hetgeen blijken mocht uit de belangstelling voor het bijwonen van deze rechtszaak, want er kon, toen mr Povel met de behandeling van de zaak begon, geen man meer bij en zelfs werd voor de ingang van het gebouw gepost door de politie teneinde een ieder, die de trappen van het gebouw wilde betreden, de toegang te kunnen ontzeggen.

Wij vernamen dat in deze Mijnzaak niet minder dan 30 getuigen zullen worden gehoord. Er wacht ons dus wel een lange zitting aan het slot waarvan wellicht duidelijk gesteld zal worden in hoeverre strafbare feiten zijn gepleegd. Want voor de rechter gaven zowel Stewart als Blasse volmondig toe, dat zij de staking hebben bewerkstelligd en de betrokkenen tot de staking hebben aangezet. Eveneens gaven zij toe dat, om hun doelstellingen te verwezenlijken, pamfletten zijn gebruikt.

Maar hun verklaringen luidden unisono ten aanzien van de beschuldiging, n.l. dat zij uitlatingen zouden hebben gedaan om de werkwilligen te intimideren.

Pertinent ontkenden zij eveneens dat zij dreigementen zouden hebben geuit.

Uit de getuigenverhoren is onder meer gebleken dat de getuigen zich ook niet bedreigd hebben gevoeld.

Een getuige echter verklaarde zich wel terdege bedreigd, hij verklaarde n.l. dat hij aan zijn gezin dacht.

De politie heeft hem later toen ook per politie auto naar de mijnmaatschappij gebracht.

Onder de aanwezigen die het Rechtsverloop volgden zagen wij o.m. de wnd Gezaghebber C. D. Kroon.

(Zitting duurt voort).

Hachelijk avontuur van Noorse kapitein

Kaapstad. — Roa Hanson, de Noorse gezagvoerder van de Britse walvisvaarder „Setter IX", heeft dezer dagen een hachelijk avontuur beleefd. Twee dagen nadat zijn schip Dakar had verlaten, op weg naar het Zuiden, werd hij door de bemanning vermist. De walvisvaarder wendde de steven en voer dertig mijl terug, waarna weer vijftien mijl in Zuidelijke richting werd gevaren, doch er was van de vermiste geen spoor te bekennen. Toen men nog eens een stuk terugvoer, werd Hanson tenslotte met behulp van zoeklichten teruggevonden.

Hij had toen zeven uur rondgezwommen, alleen gekleed in hemd en broek.

De lijn, die hem werd toegegooid, negeerde hij en hij klom op eigen kracht aan boord. Hoewel hij spoedig van de emoties was hersteld, schijnt het, dat hij de expeditie niet verder zal meemaken, doch van Kaapstad, waar de walvisvaarder inmiddels is aangekomen, naar Noorwegen zal terugkeren. Over zijn avontuur was hij zelf overigens bijzonder zwijgzaam.

Van een huwelijk dat niet doorging

Paramaribo. — Abdulhavidj William een Mislom, had zijn vrouw Djamiran Orie verstoten en wilde een tweede huwelijk aangaan met Batoel Ramdjan. Het eerste huwelijk was volgens het Huwelijksbesluit voor Moslims volgens de Moslim-ritus gesloten; het tweede huwelijk zou een burgerlijk huwelijk worden.

Orie bracht evenwel stuiting tegen dit huwelijk uit. William vroeg in kort geding opheffing der stuiting, doch de rechter verklaarde zich onbevoegd op de dag, dat het huwelijk gesloten zou worden. Het huwelijk moest dus uitgesteld worden.

Thans heeft de gewone rechter de stuiting opgeheven. Hij overwoog, dat de verstoting volgens het Mohammedanisme een eenzijdige wilsverklaring is van de man, waarvoor hij geen reden behoeft op te geven en waartoe hij te allen tijde bevoegd is.

Djamiran Orie had gesteld, dat de verstoting niet volgens de Moslimgebruiken was geschied.

De rechter overwoog, dat de verstoting in het verstotingsregister was ingeschreven, waarmede voldaan was aan de eisen van het Huwelijksbesluit Moslims.

Pengel grijpt pater Weidman's hand

Paramaribo. — De Moederbond, een organisatie van enkele vakverenigingen onder leiding van de heer J. Pengel, heeft besloten de toegestoken hand te grijpen van de P.W.O., de vakbondorganisatie onder leiding van pater J. Weidmann.

De P.W.O. was onlangs een actie begonnen om een unie van vakorganisaties en bonden tot stand te brengen in het belang van de arbeiders, waarbij politiek, ras of geloof geen rol zullen spelen.

Hans Hermans op Curacao terug

Willemstad. — De heer Hans Hermans is Maandagavond met de Miami-plane van zijn tour door de Ver. Staten en Canada op Curacao weergekeerd.

Hij heeft aan de universiteit Notre Dame te Indiana, alsmede te Grand Rapids, Washington en Holland Michigan een twaalftal voordrachten gehouden over de constructie van het Koninkrijk en de publiciteitsleer, terwijl hij aansluitend daarop classroom lectures heeft gegeven voor de seminars van de sociaal-politieke faculteiten. Speciaal hetgeen de heer Hermans zijn toehoorders mededeelde over de ondergrondse journalistiek in Nederland tijdens de bezettingsjaren, trok grote belangstelling.

Interessant is, dat de heer Hermans in de gelegenheid is geweest te spreken voor een groep Nederlandse emigranten in de buurt van London in Ontario. Op de Notre Dame-Universiteit heeft hij nog een drietal Antilliaanse studenten aangetroffen. En zo heeft hij op zijn grote reis, die drie weken in beslag nam, dus toch ook nog „voor eigen mensen" kunnen spreken.

Lijst van Antilliaanse Gevallenen wordt binnenkort gepubliceerd

Willemstad. — Gisteravond heeft de „Stichting ter herdenking van in de Tweede Wereldoorlog Gevallenen van de Nederlandse Antillen" ten huize van Shon Cai Winkel op Scharloo vergaderd ten einde zich opnieuw te beraden over de namen, die eerlang zullen worden aangebracht op het monument van Carasso, dat zoals bekend bij het Postkantoor aan de zijde van het Waaigat zal verrijzen.

Er vindt een zeer nauwkeurig onderzoek plaats, dat reeds maanden in beslag neemt. Om er zeker van te zijn, dat geen enkele naam zal worden vergeten, heeft een commissie bestaande uit de heren A. Th. Simoons, L. de Wit en A. G. Jansen een lijst van namen van Gevallenen samengesteld, welke eerlang zal worden gepubliceerd. Eenieder kan dan, indien nodig, hierop correcties aanbrengen.

Caribbean Guide zal weer uitkomen

Willemstad. — Enige tijd geleden maakten wij het overlijden van de heer Fred Shefflin, uitgever van Shefflin's Caribbean Guide, bekend.

De heer Shefflin, die kort tevoren met zijn secretaresse een bezoek aan Aruba en Curaçao had gebracht, had hier vele advertenties voor zijn „Guide" geplaatst, waarvan verscheidene vooruit betaald waren. Voor Aruba had hij zelfs de speciale uitgave van een Shopper's Guide op zich genomen. Na zijn overlijden heerste er enige onzekerheid omtrent het lot van genoemde boekwerkjes, doch wij vernemen thans, dat een broer, de heer Herbert Shefflin — Ocean Ranch Hotel — 200 South East 12th Street te Miami, de zaken van wijlen de heer Fred Sheffflin zal voortzetten.

De expansie van de O.G.E.M.

Willemstad. — Bij besluit van de 8e October 1954 is door de Raad aan het Bestuurscollege machtiging verleend om aan de O.G.E.M. eilandsgronden in gebruik te geven om voor de duur van de verleende concessie daarop transformatorhuisjes te bouwen en te hebben.

Aangezien in de praktijk behoefte bestaat om ook andere "inrichtingen" te plaatsen werd de Raad ter vaststelling aangeboden een ontwerp-besluit, waarbij het besluit van 8 October 1954 wordt ingetrokken en de aan het Bestuurscollege verleende machtiging niet alleen zal strekken tot het verlenen van vergunningen voor transformatorhuisjes maar ook voor andere voor de distributie van electriciteit bestemde inrichtingen.

AD VERSNEY gaat heen

In de loop der komende dagen zal de heer Ad. Versney, redacteur aan ons blad, naar Nederland repatriëren. Met ingang van morgen, 1 December, verlaat hij zijn redactiestoel op ons kantoor en zal hij de resterende tijd van zijn verblijf alhier besteden aan het regelen zijner zaken

Antilliaanse studerenden in Nederland

De tijd zal moeten uitwijzen of Rudi Dennert een standbeeld of een ongezouten pak slaag heeft verdiend. Het valt wel te betreuren, dat hij thans niet meer de medische maar de zevende faculteit (Politieke en Sociale Wetenschappen) een warm hart toedraagt. Hij heeft n.l. bewezen, dat hij uit het artsenhout is gesneden. Toen de vereniging van Antilliaanse Studerenden in Nederland, kortweg V.A.S.I.N. genoemd, aan een chronische bloed-armoede leed en zelfs lag te zieltogen, is hij erin geslaagd de patiënt weer op de been te brengen. Met vermoeiende hardnekkigheid heeft hij de vereniging tal van injecties toegediend. Rudi Dennert heeft nog meer gedaan: liefdevol en bijna met moederlijke tederheid heeft hij Vasin aan het hart gekoesterd. Op 5 november 1955 heeft de zieke de eerste schreden gedaan op een wellicht moeilijk pad. Op deze datum bleek weer overduidelijk, dat Vasin op geen stukken na „the will to live" had. Zij was zo krachteloos, zo futloos, dat zij niet eens in staat bleek naar een andere dokter toe te sloffen toen Rudi — begrijpelijk — oververmoeid bleek. Uit Nijmegen kwam redding.... René Römer, notabene zevende jaars student, heeft zich over de zieke ontfermd. En om maar van deze allegorie af te stappen: het is wel diep en diep treurig, dat er niemand bereid gevonden werd onder de derde of vierde jaars de leiding op zich te nemen. René Römer wordt bijgestaan door Alejandro Saleh, die onlangs zijn doctoraal-medicijnen heeft gedaan, Cor van Leeuwen en..... Rudi Dennert! Eenieder, die de heer Römer kent, weet, dat deze rol van reddende engel hem bijzonder ligt. Maar het is en blijft een veeg teken en het getuigt wel van onvermogen dat het zo ver gekomen is.

Overigens heeft René Römer in zijn inaugurele rede, die hij zeer zorgvuldig had voorbereid, met bewonderenswaardig precisie de oorzaken nagegaan van de slechte toestand, waarin de vereniging verkeert. Deze oorzaken kan zelfs de argeloze lezer met zijn klompen aanvoelen. De therapie zal heus niet toegepast kunnen worden door een paar velletjes keurig getypte volzinnen. Dit zal het werk moeten zijn voor een wonderdokter, die de patiënt tegen haar zin in zal kunnen dwingen het zieltogen te staken en aan de slag te gaan. De financiële toestand van de vereniging is dermate slecht, dat er een vicieuze cirkel is ontstaan: de leden betalen hun contributie slecht omdat het bestuur niets doet en het bestuur kan niets doen omdat de leden hun contributie slecht betalen.

Op Curaçao zijn verschillende afgestudeerden, die lid zijn geweest van de vereniging toen deze nog bloeide. Misschien dat zij de koppen bij elkaar kunnen steken om te beraadslagen wat gedaan kan worden. Nog heel vers ligt in het geheugen hoe Dr Euclides Monte indertijd de vereniging van de dood heeft gered. Er was n.l. een voorstel ingediend om Vasin maar op te heffen als landelijke vereniging en door te laten leven in de verschillende autonome onder-afdelingen. Dr Monte heeft in een doorwrochte rede hiertegen gepleit en heeft het werkelijk zover gekregen, dat de landelijke bleef voortbestaan. Waarschijnlijk hebben zijn woorden op dat moment heel veel effect gesorteerd maar nauwelijks een paar maanden later was het weer zover. De onderafdelingen bloeien wel en zijn wel actief maar met de landelijke is het nog steeds, wat men noemt, „huilen met de pet op".

Ondertussen komen er steeds meer Antilliaanse studerenden naar Nederland. Deze jongelui zouden veel steun kunnen ondervinden indien er ergens een organisatie was, die efficient te werk ging.

Een nieuw geluid kwam van de Gevolmachtigde Minister, de heer W.F.M. Lampe en het laat zich aanzien, dat het in het oosten daagt. Maar er zal nog heel wat foenchi gegeten worden op Curaçao vooraleer er werkelijk verbetering kan komen. Men zou misschien kunnen denken, dat er dan sprake zou zijn van integratie in de Nederlandse studentenwereld. De gevallen zijn zeer sporadisch. Men geeft er veelal de voorkeur aan onder elkaar te blijven maar niet verbonden door de landelijke. In 's hemelsnaam geen vergaderingen! Een reunie? Ja, dat zou wel gaan als er maar flink gedanst kan worden....

Hardnekkige geruchten willen, dat de Arubaanse middelbare scholieren tot een vereniging zijn gekomen. Dit werd met gemengde gevoelens vernomen. Een feit is, dat zij hiermede Curaçao een stap voor zijn, want, hoewel er heel wat Curaçaose H.B.S.'ers zijn, is het niet bekend of deze worden opgevangen en of er iets voor deze lieden wordt gedaan in hun vacantie. Misschien is het mogelijk, dat het nieuwe bestuur met de medewerking van de Gevolmachtigd Minister verschillende problemen zal kunnen oplossen. Misschien zijn er ook Antillianen, die zich geroepen achten ideeën te lanceren of om de vereniging op de een of andere manier te steunen. Met het oog op de komende feestdagen kan het in ieder geval geen kwaad het adres van de quaestor te noteren: Rudi Dennert, A.

(Vervolg naar kolom 6)

(Vervolg van kolom 7)

M.V.J.-Gebouw, Stadhouderskade 9, Amsterdam.

Al met al wordt het hoog tijd, dat de Antilliaanse studerenden onder het oog gebracht worden, dat ze moeten kiezen of delen. Het voorbeeld van René Treurniet — lid van het Leidse Studenten Corps — is o.a. door Gonzalo Bernadina nagevolgd, wat zijn studie zeker ten goede zal komen. Te veel andere Antillianen lopen nog rond, om zo te zeggen, met hun ziel onder hun arm en het gaat hun nog lang niet voor de (Beneden)wind....

Jules de Palm

Vacantie op Bonaire

Hier zijn ze dan, de vier gelukkige prijs-winnaressen van de Pepsi Cola contest, die op Bonaire een acht-daagse vacantie gaan doorbrengen en waarover wij gisteren reeds berichtten. Het zijn van links naar rechts: Elba Marin, Bertha Musica, Mildred Gonzalez en Marvia Gonzalez.

Plannen om Sta. Maria Magdalena aan te kopen

Willemstad. — De Raad is ter vaststelling aangeboden een ontwerp-besluit inzake aankoop van een gedeelte van het terrein genaamd Sta. Maria Magdalena alias Wela Tina, toebehorende aan de heer Joseph Henricus Luidens, groot ongeveer 46.484 m2 voor de som van f. 30.000.—.

Door deze aankoop wordt de beschikking verkregen over grond in de omgeving van Buena Vista, waardoor aan een gedeelte van de aanvragen van domeingrond ter plaatse kan worden voldaan.

Diefstal

Willemstad. — De winkelier H. deed aangifte van inbraak en diefstal in zijn winkel in de Marktstraat. Vermist worden een 8-tal sloffen Camel, druiven, appels en een geldsbedrag van ƒ 5.—.

Teheran. — Tien leden van de extremistische Islamietische groepering „Fadaian Islam" zijn in Teheran gearresteerd als gevolg van de recente aanslag op premier Hoessein Ala.

Politierapport

Willemstad. — De politie moest gisteren verschillende malen assistentie verlenen voor onder water gelopen huizen. Op de Arowakenweg lag een electrische draad op de weg, die door de OGEM werd verwijderd. Gistermorgen werd assistentie gevraagd vanuit Ceroe Fortuna voor een huis dat op het punt stond om in elkaar te zakken. De politie trok er ogenblikkelijk op uit en het bleek een lemen huisje te zijn, dat door een echtpaar en vier kinderen werd bewoond. De heren namen het dak van het huis en plaatsten het op een ander in aanbouw zijnd perceel, waar de vrouw en de kinderen werden ondergebracht.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 12 P.V.'s op en verleenden 10 maal assistentie. Gisteren werd telefonisch medegedeeld dat er kortsluiting zou zijn in de Frederikstraat. Bij aankomst hoefde de patrouille niets anders te doen dan de stoppen weg te nemen van de electrische leiding. Van brand was er geen sprake....

Vanavond twee wedstrijden in de A-klasse

Willemstad. — Als de regen het toelaat, kunnen zij die nog belust zijn op goed voetbal, nadat zij van de onvergetelijke partij tussen Subt en Dim hebben genoten, vanavond weer profiteren van het programma twee in één. Eén maal betalen geeft toegang tot twee spannende competitie-wedstrijden waarvan de eerste tussen Estudiantes en Veendam om 7 uur begint. Tegen negen uur wordt het programma voortgezet met de wedstrijd Jong-Holland en Jong-Colombia ook geldig voor het kampioenschap in de A-klasse.

Het weer

Max. temp. 28.2 C (82.8 F), min. 24.2 C (75.6 F) en gem. 26.6 C (79.9 F) Max. wind 24, min. 3 en gem. 10 knopen. Vochtigheid 86%. Neerslag 35 mm. Licht bewolkt 3, bewolkt 2 en zwaar bewolkt 19 uren.

Vaart

Haven: Vrachtschepen 10 in en 7 uit; tankschepen 7 in en 10 uit; zeilschepen 5 in en 4 uit. Passagiers landend 17, vertrokken 25 en doorgaand 146.
Hato: Vliegtuigen 9 in en 14 uit Passagiers landend 57, vertrokken 112 en doorgaand 48.

Sint Nicolaas in aantocht

Suffisantdorp. — De C.P.I.M. en C.S.M.-werknemers kinderen wachten met verlangen op de goede beste Sint Nicolaas, van wie de Dorpschef, de heer S. Reitsma, een brief mocht ontvangen met de mededeling, dat Sint Nicolaas met de Zwarte Pieten, op maandag 5 december as. om 16.30 uur in het dorp zal zijn. Eerst zal de goede Sint de kleuters van de Dorpsbewaarschool bezoeken, waarna kinderen van 4 tot 10 jaar, die Sint Nicolaas opwachten in de openluchtbioscoop. Vervolgens gaat de Sint naar Willemstad in de Barge's Badclub aan het Rif. Hier zullen honderden kinderen met leden van de Clubcommissie de Sint met vreugde begroeten. Natuurlijk kijken de kinderen het meest verlangend uit naar de lekkernijtjes, die de Sint voor hen zal medebrengen.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren 2 lichte aanrijdingen. Omstreeks kwart voor vijf had op de Fokkerweg ter hoogte van de Paraweg een aanrijding plaats tussen een D-truck en een personenauto. De materiële schade bedraagt ongeveer ƒ 500.—. De oorzaak is gelegen in het feit, dat de truck de bocht naar links te groot nam en links bleef rijden.

„Jonisberg" aangekocht?

Willemstad: — Aan de Raad werd ter vaststelling aangeboden een ontwerp-besluit inzake aankoop van een gedeelte van het terrein genaamd „Jonisberg" groot ongeveer 42.000 m2 tegen de prijs van f. 1,50 per m2.

Deze aankoop geschiedt ten behoeve van de uitbreiding van het domein op Dominguito.

Vlak voor het aangezicht van de politie

Willemstad. — De man W.S. verscheen aan de wacht en deed aangifte van vermissing van zijn herenrijwiel merk Humber. Hij had het rijwiel 's morgens aan de wacht te Rio Canario geplaatst en hij bemerkte 's avonds dat het verdwenen was.

Jonge padvinders geinstalleerd

Suffisantdorp. — „Op mijn eer beloof ik ernstig te zullen trachten mijn plicht te doen tegenover God en mijn Vaderland, iedereen te helpen waar ik kan en de Padvinderswet te gehoorzamen."

Bij flikkerend licht en knetterend vuur legden de jongens A. van Hoop, W. Minguel, M. Ignacio en R. Clementina, de padvindersgelofte af in tegenwoordigheid van de D.C., de heer D. van de Ree, die de jongens installeerde. De jongens zijn toegetreden tot de „Sjon Cai Winkel Groep", Groep 5, in het Suffisantdorp. Ook werd door de „Bagara" vier welpen geinstalleerd, t.w. F., P. en R. Douglas en E. Leonard.

Alvorens tot de installatie over te gaan, werd het kampvuur ontstoken met het gebruikelijke padvindersceremonieel, waarbij Hopman L. Loth, met echte Padvinderstermen, de aanwezigen, waaronder de heer R. Renardu van de Groepscommissie, welkom heette.

Na het officiële gedeelte werden door de voortrekkers en verkenners, enkele voordrachten ten beste gegeven. Er werd gezongen, gemusiceerd en limonade en gebakjes zoek gemaakt.

Van harte feliciteren wij de padvinders met de goede stap gedaan. Mogen anderen deze stap volgen.

Kinderachtig

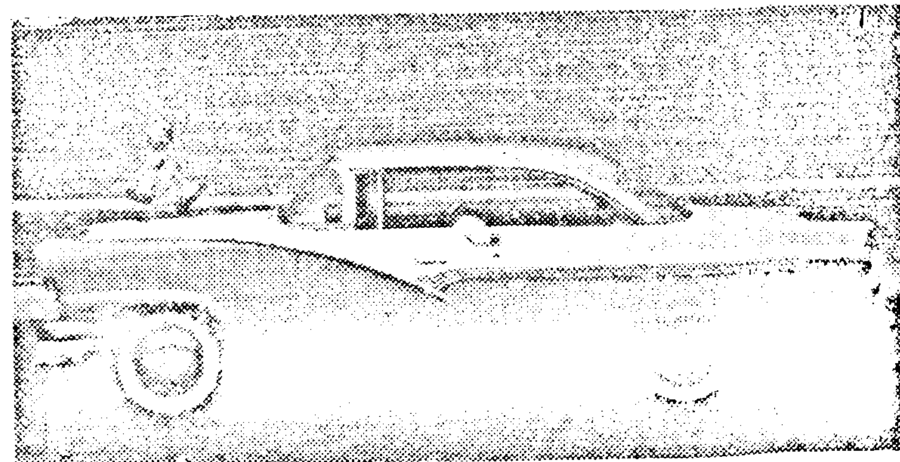
Willemstad. — Op Wishi kregen twee buren ruzie met elkaar en de politie werd gewaarschuwd opdat zij elkaar niet in de haren zouden vliegen. De ruzie was ontstaan naar een verschil van mening van hun kinderen....

Geheimzinnige kinderziekte in Japan

Tokio. — In de Noordelijke en Westelijke delen van Japan zijn tien kinderen gestorven en 1131 aangetast door een geheimzinnige ziekte, die veel op roodvonk lijkt. De ziekte doet zich in geheel Japan voor. Volgens ambtenaren van de gezondheidsdienst te Tokio zijn in de Japanse hoofdstad alleen al 70 kinderen door de ziekte aangetast. Er is een onderzoek gelast naar de juiste aard van de ziekte, waaraan in de eerste plaats kinderen tussen 3 en 13 jaar bloot staan.

Wild West in Chicago

Chicago. — Vijf bewapende bandieten zijn dezer dagen vroeg in een restaurant en taverne te Chicago binnengedrongen, schoten een politierechercheur dood, verwondden een tweede en maakten zich vervolgens uit de voeten met 400 dollar. Na hun vertrek trok één der aanwezigen een revolver, rende naar buiten en slaagde erin één der banden van de auto der bandieten lek te schieten. Later op de dag werd door de politie een man gegrepen, die een revolver van een der neergeschoten rechercheurs bij zich had en een politiepenning droeg.

Bovenstaand plaatje toont de nieuwe Ford Sunliner Convertible. De beschermende chroom omlijsting aan beide zijden en ook de verchroomde randen van de parkeerlichten, die parallel met de bumpers naar weerszijden ombuigen geven deze wagen een fraai aanblik. De Victoria is een van de zeven modellen uit de Failane Serie en van deze zelfde serie zijn ook de Club Sedan en de Town Sedan. Deze Failane serie met haar V-8 cylinder motoren ontwikkelt dezelfde kracht als de Thunderbird die wij reeds gezien hebben. Deze series zullen morgenavond tussen 6 en 10 uur gepresenteerd worden door de vertegenwoordigster van Ford, de firma Yrausquin en Palacios in de nieuwe showroom naast Club Chobolobo.

Grappige bruiloftsgast

Innsbrueck. — Op de boerenbruiloft nabij Innsbrueck in Tyrol (Oostenrijk) is dezer dagen bij wijze van grap het oor afgebeten van een der gasten. De 63-jarige boer J. Benedikt bood bij wijze van grap de boer Georg Embacher 15 shilling (iets meer dan NA ƒ 1,—) aan als hij zijn oor zou afbijten. Voordat Benedikt wist wat er gebeurde, had Embacher het aanbod aanvaard en zijn oor afgebeten.

WEST-END
„Meisjes zonder beroep

CINELANDIA
„Conquest of Space

ROXY
„Son of Sinbad" 19.00 en 21.00 uur

CARIBE
„Gone with the wind" 20.00 uur

REX
„Jungle Gents"

ROYAL
„Human Desire"

SUFFISANTTHEATER
„Phantom of the Rue Morgue

APOTHEKEN
De nachtdienst word waargenomen in Punda door Botica Moderna, Bredestraat 39; tel: 11854 en in Otrabanda door Botica Brion, Brionplein 29 tel: 23222.

Europese beurzen blijven achter bij herstel in New York

Invloed van politieke factor in Europa sterker

(Van onze beursmedewerker in Nederland)

Dwars tegen de verwachtingen hier te lande in blijft de Amerikaanse fondsenmarkt een stevig gefundeerde en gunstige stemming aan de dag leggen. De forse koersval op 26 september, gevolgd door nieuwe en zeer grote verkoopgolven op 3 oktober en 10 oktober j.l., hadden bij ons publiek de opinie doen postvatten, dat het met de Amerikaanse markt voor lange tijd afgelopen zou zijn en dat juist deze markt, die ook inderdaad daaraan voorafgaande het meest van de aanhoudende hausse-stemming had geprofiteerd, nu wel aan het eind van haar latijn zou zijn gekomen. Op deze mening voortbordurend is men in Nederland dan ook voortgegaan met het spuien zowel van Amerikaanse waarden als van goede locale aandelen in de verwachting die stukken later, wanneer Wallstreet verder zou zijn ingezakt, op een lager peil terug te nemen.

Geen enthousiaste ontvangst van lening Ned. Spoorwegen

Zoals dat evenwel zo dikwijls het geval is, komen dergelijke, bijna zeker lijkende verwachtingen lang niet altijd uit. De effectenmarkt is nu eenmaal een levend organisme, dat zich niet uitsluitend door goede of slechte opinies laat leiden, maar dat dwars door deze meningen heen zich op de duur richt naar de resultaten, die uit de winstcijfers en de verstrekte gegevens naar voren komen. De herhaaldelijk geponeerde stelling, dat de conjunctuur nu wel haar draai naar beneden zou hebben genomen en dat men zich op een min of meer verlangzaamd economisch bestel diende voor te bereiden, is voorlopig niet houdbaar gebleken. Na de zware tuimeling, die Wallstreet onderging, toen President Eisenhower ziek werd en die ook later nog door hernieuwde angstverkopen en door contramine-aanbod werd geaccentueerd, heeft de Amerikaanse markt een opmerkelijke veerkracht getoond.

Verjongd en versterkt is de fondsenmarkt in de Verenigde Staten uit deze emotievolle weken te voorschijn gekomen. Het indexcijfer voor industriële aandelen, dat voor 1955 een laagste peil van 388,20 had en een hoogste van 487,45, is nu op 473,90 beland, dus niet zo ver meer van het hoogste punt van het jaar. Dat vooral de leidende aandelen op de Amerikaanse markt in de laatste 4 weken een wonderlijk herstelvermogen aan de dag legden, blijkt uit onderstaande opstelling.

	23/9 '55	11/10	9/11
Ind.cijfer industrials	487,45	438,59	473,90
Dupont de Nemours	230⅞	199¼	241¼
General Motors	143⅞	131¼	145
Bethlehem Steel	164	144¼	151⅝
Republic Steel	53⅞	45¾	49⅝
Intern. Nickel	84⅞	69¾	80¼
St. Oil of New Jersey	139⅛	123	147
Royal Dutch	86	75	80
Anaconda Copper	75⅜	62	70⅜
Radio Corpn.	50⅝	42	45⅛
Atchison Topeka	147	128½	140⅞
Northern Pacific	76⅝	66¼	71
Union Pacific	175½	152½	174¼
Illinois Central	67⅜	58½	62⅞
Southern Railw.	98⅝	85½	96

De berichten uit het bedrijfsleven, zowel als de recentelijk gepubliceerde winstcijfers en dividenden geven blijk van een nog steeds aanhoudende voorspoed.

Het is waar, dat de vele aandelensplitsingen een belangrijk aandeel hebben gehad in het jongste koersherstel en nu moge het juist zijn, dat aandelensplitsingen op zichzelf eigenlijk niets veranderen in de kapitalisatie en het winstvermogen van ondernemingen, wanneer deze splitsingen vergezeld gaan van feitelijke dividendverhogingen, zodat het rendement, op de nieuwe basis omgerekend, vergroot wordt, moet men deze „split ups" toch met een ander oog bezien. De omstandigheid, dat men dat koersherstel niet heeft verwacht en het dan ook met een argwanend oog beziet, doet hieraan niets af.

De Europese effectenmarkten hebben het merkwaardige herstel van New York slechts zeer ten dele gevolgd, Amsterdam en Brussel toonden slechts bescheiden koersverbeteringen, maar Parijs en de Duitse beurzen volgden het Amerikaanse herstel volstrekt niet, zoals hieronder blijkt.

	11/10 '55	9/11 '55
Parijs		
Suez	112.000	105.900
Française de Petr.	37.900	36.250
Kuhlmann	25.900	23.550
Düsseldorf		
Badische Anilin	210	211
Farbenfabr. Bayer	248½	238¾
Mannesmann	179	177½
Brussel		
Union Minière	6.000	6.900
Sidro	1.135	1.335
Cockerill	3.050	3.490
Londen		
Shell Transport	120	129⅜
Imp. Chemical	44⅛	47½
Amsterdam		
Kon. Petrol.	570	606½
Unilever	446	457½
Philips	327	349
Amst. Rubber	128½	141
Holl. Am. Lijn	207	210½
H.V.A.	152¼	158¼

Hieruit blijkt wel, dat, terwijl men in de Verenigde Staten de politieke toestand in Europa totaal verwaarloost, men op de continentale beurzen, en dat vooral in Duitsland en Frankrijk, veel meer belang hecht aan de verslechtering van de verhoudingen tussen Oost en West en het is een bekend feit, dat, wanneer de politieke toestand zijn intrede doet als beursfactor, dit steeds vertroebelend werkt.

De aankondiging van een 3½% 20-jarige lening der Nederlandsche Spoorwegen is ter beurze met weinig enthousiasme begroet en wel voornamelijk om twee redenen.

Op de eerste plaats had men mogen verwachten, dat de Nederlandse Staat, die zo goed als het gehele aandelenkapitaal der spoorwegen bezit, een garantie voor de richtige nakoming der verplichtingen zou hebben afgegeven.

Voorts acht men de rentevoet zowel als de looptijd weinig in overeenstemming met de bestaande marktverhoudingen.

Een zo conjunctuurgevoelig bedrijf als de spoorwegen in de loop der jaren bleek te zijn, kan nu eenmaal niet zonder garantie op één lijn worden gesteld met sterke ondernemingen, die boven hun obligatie-verplichtingen nog over een grote winstmarge beschikken, die flinke dividenden over een reeks van jaren waarborgen.

Nu moge de grote mate van liquiditeiten op de kapitaalmarkt in de sector der niet-risicodragende kapitalen de kans op slagen der emissie een heel eind op streek helpen, de particuliere belegger zal zich vermoedelijk grotendeels van interesse onthouden.

Ollie Bommel en de Knollengaard

2391 — De heer Dorknoper kwam tot zichzelf, zittend op de weg en in een ontredderde staat. ....

„Zo ver is het dus gekomen", mompelde hij bitter. „Men blaast een ambtenaar eerste klasse de tuin uit. Men kijkt niet op een lompheid min of meer wanneer het een beambte betreft! Men lacht hem zelfs uit als men de kans krijgt. Eerbied? Ho maar!"

„Grimmig schoof hij zich de bolhoed recht en stond op.

„Maar we zullen zien, wie hier het laatst lacht!" voegde hij er duister aan toe. ....

Nu wilde het geval, dat de burgemeester juist op weg was naar zijn werk en zodoende de beproefde functionaris passeerde. Hij deed zijn voertuig stilstaan en stapte uit. ....

„Wat is hier aan de hand?" vroeg hij, een misprijzende blik op de gekreukte kleding van de ander werpend. De heer Dorknoper gaf een uitvoerig verslag over de gemaakte vergissing met heer Bommel's afstamming en over de onaangename behandeling, die hij van de hertog ondervonden had. Maar wanneer hij nu gedacht had, dat de heer Dickerdack hem zou steunen, vergiste hij zich toch. De burgemeester liep rood aan en begon met loeiende toon uit te schelden. ....

„Een ambtenaar, die goed werkt, is een steunpilaar van de maatschappij!" riep hij tenslotte. „Maar een beambte, die fouten maakt is een misdadiger! Een ambtelijke fout is een tiendubbele fout, die meestal niet meer goed te maken is. Ik zal je tot in de hoogste instantie vervolgen! Het kan me niet schelen of je ondergeschikten de fout gemaakt hebben! Jij bent verantwoordelijk! Jij bent de hoogste!" ....

Op dat moment brak de hertog zijn machtige gestalte door de haag heen en stelde zich dreigend tegenover de beide heren op.

„De hoogste?" bulderde hij met verschrikkelijke stem. „De hoogste ben jij, meneer! Jij bent de burgemeester, niet? Dan ben jij verantwoordelijk voor wat hier gebeurd is! Ik zal je krijgen!".

Otto Strasser richt nieuwe partij op

Otto Strasser, een van de vroegere leiders van de Duitse Nationaal-socialistische partij, die in 1930 met Hitler brak (Otto's broer Gregor werd door de nazies terechtgesteld), heeft te München medegedeeld een nieuwe partij, de „Bond voor Duitslands Herstel", te hebben opgericht, die aan de in 1957 te houden Westduitse algemene verkiezingen zal deelnemen.

Strasser, die zich na 1933 in Canada vestigde, werd in 1934 door de Nazies van zijn Duitse staatsburgerschap vervallen verklaard. Hij heeft na de oorlog een langdurige rechtskundige strijd gevoerd om dit staatsburgerschap te herwinnen. Tenslotte slaagde hij hierin. Hij keerde in maart j.l. in West-Duitsland terug.

Strasser deelde mede reeds een „kaderorganisatie" voor zijn partij te hebben. Hij stelde voor, dat de Duitsers in een volksstemming zullen uitmaken, of zij al dan niet voor hereniging van het land op basis van „gewapende neutraliteit" zijn.

Scheuring in Italiaanse liberale partij

Milaan. — In de kleine Italiaanse liberale partij is een scheuring ingetreden. Enkele groepen hebben zich afgescheiden en een nieuwe partij opgericht, die radicale partij zal heten, in de geest van de partij-groepering van Mendès-France in Frankrijk. De afgescheidenen verweten op een vergadering te Milaan de huidige partijleiding ervan de liberale partij te hebben gemaakt tot een werktuig in handen van conservatieve zakenbelangen. Tot de oprichters der nieuwe partij behoren Bruno Villabruna, oud-minister van handel en nijverheid, en graaf Nicolo Carandini, de eerste naoorlogse Italiaanse ambassadeur in Engeland.

De Italiaanse liberale partij verkreeg 3% van het totaal uitgebrachte stemmen bij de jongste algemene verkiezingen in juni 1953. Zij telt 14 leden in de 590 zetels tellende Kamer van Afgevaardigden en heeft twee ministers (prof. Martino van buitenlandse zaken en Guido Cortese van industrie) in het coalitie-kabinet.

De maan wordt per hectare verkocht

De Amerikaanse justitie heeft een onderzoek ingesteld naar de handelingen van een zekere Robert Cole te Glen Cove op Long Island, die voor de somma van 2 dollar 50 aan gegadigden een hectare land op de maan verkoopt. Hij moet al 4500 klanten hebben gehad. Cole en zijn medewerkers beschouwen zich als eigenaars van de maan, „omdat niemand anders het eigendomsrecht nog opgeëist heeft".

Mens of Wolf?

door

A. Rutgers van der Loeff-Basenau

59

Toen zij dichterbij kwam, zag zij wat het was. Kapotgeslagen kratten, waarin sinaasappelen hadden gezeten. Er lagen nog enkele sinaasappelen in, bijna onherkenbaar, dik opgezwollen door het zeewater, en grauw uitgebleekt.

„Sinaasappelen, moeder!"

„Ja, sinaasappelen."

„Proef!" Hij nam er een en zette er zijn tanden in, trok een vies gezicht, maar zoog de vrucht toch op. Het vlees was totaal week en slap geworden.

„Ze smaken zout. Zeewater en sinaasappel tegelijk," lachte hij. Zij nam er ook een. At hem op. Ze hadden honger. Elk aten ze drie van de zoute, opgezwollen vruchten. „Nu niet meer, Erlof. Misschien kan het kwaad. Maar we nemen zo veel mogelijk mee naar huis."

De grote juten zak, die ze bij zich hadden, werd volgestopt. Het was gemakkelijk werk, want overal waar ze keken lagen de sinaasappels aangespoeld, niet bij dozijnen, maar bij honderden.

Ze groeven een gat in het mulle zand achter de eerste duinenrij en legden daar een sinaasappelvoorraad aan. „Vandaag en morgen vroeg ga ik ze naar huis halen," zei Erlof. „Zo veel als ik maar kan."

Ze leefden de volgende drie dagen op die zoute vruchten. Zeesinaasappelen noemden zij ze. Blijkbaar konden hun magen er tegen. Elke morgen stond Erlof in het donker op om vóór schooltijd langs het strand te zoeken naar ander welkom wrakgoed. Hij vond alleen wat hout, waarvan hij mee naar huis nam zoveel als hij dragen kon. Maar de vierde morgen vond hij iets anders. Eerst dacht hij in het schemerig ochtendlicht dat het weer sinaasappelen waren, maar het bleken uien te zijn. Al even gezwollen en zout als de vruchten.

„Nu heb ik zee-uien, moeder!" Juichend kwam hij thuis. Uien, die zout waren, leken hem minder gek dan zoute sinaasappelen. Maar een feit was, dat ze minder bruikbaar bleken. Toch aten ze dagen lang uiensoep, totdat ze beiden aan hevige diarrhee begonnen te lijden. Toen gooiden ze de rest van de voorraad weg.

„Het is toch heerlijk geweest," zei Erlof, die trots was op zijn strandjutterij. „Ik denk niet dat ik later in mijn leven ooit weer zó veel sinaasappels zal eten."

Erlof's ingewanden genazen snel. Maar die van zijn moeder niet.

„Moeder, wat heb je?" vroeg hij op een ochtend verschrikt, toen hij haar onder haar deken vond liggen met een vreemd gezwollen gezicht.

„Ik weet het niet, jongen," antwoordde zij moeilijk. „Ik heb je niet eerder wakker willen maken. Maar ga maar langs de dokter voordat je naar school gaat."

Niet alleen haar gezicht was gezwollen, ook haar hals was opgezet. Verder kon hij niets zien en vragen durfde hij ook niet. De dokter beloofde langs te gaan.

Toen hij 's middags thuis kwam, herkende hij zijn moeder nauwelijks. Zij was wonderlijk opgezet, niet alleen het gezicht, maar ook de handen en armen, die hij boven het dek zag bewegen. Onrustig voelde zij steeds aan haar dikke, stijf gezwollen vingers. Haar ogen waren kleine spleten geworden, waaruit zij hem nauwelijks kon aankijken.

„Moeder," zei hij verschrikt, „moeder, ben je helemaal zo?"

Zij schudde moeilijk even haar hoofd.

„Alleen mijn armen en benen en mijn gezicht."

„Is de dokter geweest" Hij voelde zich radeloos worden. Wat moesten ze beginnen?

Zij knikte. „Hij komt terug," fluisterde zij. Erlof zag haar huiveren. „Hij wil voor een kacheltje zorgen."

„En het stookgat dan, dat is er nog niet is?"

Zij haalde nauw merkbaar de schouders op. „Ik weet niet, jongen. Het zal wel goed komen." Zij voelde zich dodelijk vermoeid. Haar angst om deze wonderlijke ziekte wilde zij niet tonen; het kon lang duren, had de dokter gezegd, er was geen kwestie van dat zij weer gauw aan het werk zou kunnen gaan.

„Moeder, wat heb je eigenlijk?"

Zij trachtte te glimlachen om hem gerust te stellen. „Een soort van waterzucht".

„Zo plotseling? Komt het van de zeesinaasappelen en uien?" vroeg hij opeens met een scheut van angst. Hadden ze die vruchten niet mogen eten?

„Nee, daar komt het niet van. Het is een houtvergiftiging, heeft de dokter gezegd. Van 't zaagsel dat we thuis in Silezië hebben gegeten. In de soep en het kruidenbrood."

„Maar dat is alweer zo'n tijd geleden. Vier maanden bijna." Hij kon het niet begrijpen.

„Toch komt het daarvan," fluisterde ze. „Hij heeft het zelf gezegd. Zoiets werkt langzaam door. En het gaat ook weer voorbij, Erlof. Dat weet je nu langzamerhand wel: alles gaat voorbij."

Zij was doodsbleek, het zweet parelde op haar voorhoofd, maar zij had het koud en de koortsrillingen deden haar schouders schokken. Zij beet op haar tanden om zich te beheersen, maar het hielp niet veel. De jongen en zij keken elkaar aan. Hij trachtte naar binnen te kijken in de spleten tussen haar gezwollen oogleden, maar hij kon niet de uitdrukking in haar ogen lezen. Hij bedacht iets om te zeggen.

„Mijn rekenwerk was vandaag niet zo slecht, moeder. En later zal ik een huis voor je bouwen, een klein huis in een kleine tuin; en dan kun je rozen kweken zoals grootvader, en je kunt weven en ik neem een karpervijver en een bootje. En we kunnen schapen en bijeen houden om honing en wel te verkopen..."

„Honing van de schapen en wol van de bijen?" fluisterde zij.

De jongen lachte. Hij voelde zich al een beetje opgelucht.

„Ik geloof, dat ik daar de dokter hoor komen," zei hij.

De dokter kwam op de fiets. Achterop had hij een bespottelijk klein zwart kacheltje, maar net goed voor een klein dakkamertje. Een lange pijp had hij er bij. Toen hij naar binnen wilde, kwam mevrouw Reymer in de weg.

„Dag dokter, wat bent U van plan te gaan doen?"

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

DE SINTERKLAAS VERASSING

Pim de Wit drukte zijn neus haast plat tegen de ramen van 'n verlichte winkel.

Daar was ook zoveel moois te zien, dat hij elke dag, als hij langs de winkel kwam, even moest kijken.

Zijn bewondering gold vooral de prachtige meccanodoos, waarvan hij al vele jaren had gedroomd.

En welke jongen zou daar ook niet van dromen? Pim had nooit eerder zo'n mooie gezien.

Hij wist echter maar al te goed, dat hij deze doos niet op zijn verlanglijstje behoefde te zetten, want zijn ouders hadden hem verteld, dat hij de Sint geen al te dure geschenken mocht vragen.

Maar hij was met kleinere ook tevreden. Het zat immers niet in de grootte. Dat begreep Pim heel goed.

Het verlangen naar de meccanodoos bleef echter bestaan.

Het duurde nog slechts enkele dagen en dan zou het weer vijf December zijn, de dag, waarop iedereen vol spanning wachtte.

In de stad heerste een gezellige Sint-Nicolaasdrukte.

Pim had even een boodschap voor zijn moeder gedaan. Hij liep langs een van de stille grachten.

Plotseling schrok hij.

Hij had op iets zachts getrapt.

Vlug bukte hij zich, om te zien wat het was.

Onder een lantaarn bekeek hij zijn vondst nauwkeurig.

Het bleek een portemonnaie te zijn.

En de inhoud....?

Hij keek om zich heen, of er niemand was, die hem kon bespieden.

Toen opende hij de portemonnaie, die tachtig gulden bevatte. Pim's handen trilden van opwinding.

Zoveel geld had hij nooit in handen gehad. Daar zou hij gemakkelijk de meccanodoos voor kunnen kopen. En toch stemde die gedachte hem niet blij.

Hij stopte de portemonnaie zo diep mogelijk weg in zijn broekzak en besloot, om niemand iets van zijn vondst te vertellen.

Och, hij had wel naar het politiebureau kunnen gaan, maar daar voelde hij niets voor.

Zijn ouders merkten wel, dat hij niet zo rustig was als anders. Maar de oorzaak daarvan konden ze moeilijk raden. Pim liet niets los.

Hij bewaakte de portemonnaie zorgvuldig en legde hem onder zijn hoofdkussen, toen hij ging slapen.

Maar dat slapen ging niet zo gemakkelijk, want daar kwam plotseling een stemmetje en het was van zijn geweten.

Het liet hem niet met rust.

„Zeg, Pim", zei het stemmetje, „vind je het nu wel eerlijk, om een portemonnaie te behouden, die aan een ander toebehoort?"

Hij schrok. Had daar iemand gesproken?

Daar was het stemmetje alweer.

„In die portemonnaie zit heel veel geld. Dat geld is misschien van een arm mens. En wie weet, hoe hard die persoon voor dat geld heeft moeten werken en sparen."

Pim dacht hier eens even over na. En zijn gedachten werden steeds onrustiger.

Het stemmetje van zijn geweten hield niet op.

Het vroeg: „Zou jij gelukkig kunnen zijn met dingen, die je voor het geld van anderen koopt, Pim?"

„Nee", zei Pim. En dat meende hij uit de grond van zijn hart.

Pim was geen slechte jongen.

„Als je die portemonnaie behoudt, ben je een dief en zul je voor je oneerlijkheid gestraft worden", zei het stemmetje weer. „Ga dus morgen maar gauw naar het politiebureau, dan zul je je veel rustiger voelen dan nu."

„Ja", zei Pim, „dát doe ik."

Nu was hij met zichzelf in het reine gekomen en kon dadelijk de slaap vatten.

Zijn geweten was weer zuiver.

Toen hij de volgende morgen wakker werd, was hij zijn voornemen niet vergeten.

Hij stopte de portemonnaie in zijn schooltas.

Voor schooltijd ging hij gauw eventjes naar het politiebureau.

Er zat een gemoedelijke brigadier, die verbaasd opkeek, toen Pim binnenstapte.

„Zo, m'n jongen, heb je een boodschap?" vroeg hij.

„Ja, mijnheer", antwoordde Pim, „ik heb gisteren een portemonnaie gevonden."

„Zo", zei de brigadier, „er is ongeveer een uur geleden door een dame opgebeld, die er een heeft verloren. Vertel me eens hoe die portemonnaie er uitzag en hoeveel geld hij bevatte."

„Het is een bruine en er zit een bedrag van tachtig gulden in", verklaarde Pim.

„Dat klopt precies", zei de brigadier. „Het is stellig de portemonnaie van de dame, die zojuist heeft opgebeld."

„Moet ik hem hier laten?" vroeg Pim.

Hij haalde hem uit zijn schooltas en toonde hem de brigadier.

„Je bent zo'n eerlijke jongen", zei deze. „Ik kan je met een gerust hart naar die dame laten gaan, als ik je haar adres geef. Dan kun je haar zelf het verlorene overhandigen."

Pim kleurde van blijdschap na deze woorden.

De brigadier lachte en zei: „Als alle mensen zo eerlijk waren als jij, zou er lang zoveel narigheid niet zijn op de wereld."

Toen schreef hij het adres van de dame op en gaf dit aan Pim, die hem vriendelijk groette en maakte, dat hij weg kwam, omdat het zoetjesaan schooltijd werd.

Wat was het een opluchting voor hem, dat zijn eerlijkheid hem niet in de steek had gelaten.

's Middags na schooltijd ging hij dadelijk naar de onbekende dame.

Het was wel toevallig, dat deze in een groot huis woonde, vlak tegenover de mooie winkel, waar de voor hem bereikbare meccanodoos stond.

Hij belde aan.

Een dienstmeisje opende de deur.

Pim vroeg haar, of hij mevrouw even mocht spreken, waarna hij werd binnengelaten en het meisje hem bij de dame toeliet.

Het was een vriendelijke dame met grijs krullend haar. Hij voelde zich dadelijk bij haar op zijn gemak.

Ze stak hem haar hand toe.

„Ga daar maar zitten", zei ze, en wees op een stoel.

Pim nam plaats en vertelde haar, dat hij haar de portemonnaie terug kwam brengen.

„Maar, dat is reusachtig!" riep ze verheugd uit. „Waar heb je hem gevonden?"

Hij vertelde het haar precies.

Ze was hem erg dankbaar en prees hem om zijn eerlijkheid.

„Dikwijls zag ik je daar aan de overkant staan", zei ze. „Zou je me willen vertellen, wat je het mooiste vindt in die winkel?"

„De meccanodoos", zei Pim zachtjes.

„Nu, dan zal ik eens een goed woordje voor jou doen bij de Sint", beloofde ze met een olijk knipoogje.

Na enige minuten stond Pim weer op straat.

Wat was hij blij, dat hij eerlijk was geweest.

Het was prettig, om te ondervinden, dat je eerlijkheid door de mensen werd gewaardeerd. Als hij de portemonnaie zelf had gehouden, had hij nooit meer rustig kunnen slapen. Zijn geweten zou hem immers nooit met rust gelaten hebben.

De vijfde december bracht Pim veel goeds.

Er werd een groot pak voor hem bezorgd, waaruit de meccanodoos te voorschijn kwam.

Het was zijn mooiste Sinterklaasverrassing.

Hij voelde zich erg gelukkig, en vooral, omdat hij de meccanodoos op een eerlijke manier gekregen had.

J. HEILOO

WIE ZIJN ZE EN WAT DOEN ZE?

Maak alle vakjes met een punt er in zwart. Dan zien jullie wie die twee geheimzinnige personen zijn en wat ze van plan zijn te doen.

DE BOER EN HET HAASJE

Op een dag loopt een boer door de velden. Hij ziet een jonge haas en hij zegt: „Ik zal hem vangen. Het haasje zal spoedig groeien. Ik zal hem verkopen en een varkentje kopen. Wanneer het varken vet is, zal ik een kalf kopen en dan een koe. De koe zal veel melk geven en mijn vrouw zal erg gelukkig zijn." De boer was zo blij, dat hij begon te dansen en te schreeuwen. Het haasje rende weg en nu had de boer niets.

BUIKSPREKER

De naam „buikspreker" is oorzaak van veel misverstand. Er is niets vreemds in de kunst van het zg. buikspreken. De geluiden, die de „artist" voortbrengt, komen gewoon uit het strottenhoofd; hij weet alleen nauwkeurig geluiden na te bootsen, alsof ze van elders komen. Als de buikspreker het wil doen voorkomen, alsof de stem uit de ingewanden der aarde kwam, spreekt hij zeer gedempt, met een gesluierde naar de grond, alsof hij met toon, en keert zich bovendien iemand spreekt, die zich daar bevindt.

ONZE WONDERE WERELD

DE GOEDE GENERAAL

MUZIEK, ZO BEWEERT MEN, HEEFT MEESTAL EEN VERZACHTENDE UITWERKING. MAAR EEN ENKELE KEER KAN HET OOK NET ANDERSOM ZIJN, ZOALS DE GESCHIEDENIS LEERT.

EEN KLEINE 700 JAAR VOOR CHRISTUS RAADPLEEGDEN DE SPARTANEN EENS HET ORAKEL OM TE WETEN OF ZE EEN STRIJD ZOUDEN WINNEN. JA, ZEI HET ORAKEL, MITS ER EEN GENERAAL UIT ATHENE AAN JULLIE HOOFD STAAT.

ATHENE BELOOFDE DUS EEN GENERAAL TE ZENDEN EN HIJ KWAM NET TOEN DE STRIJD ZOU BEGINNEN.

DELPHI THEBES ATHENE CORINTH OLYMPIA ARGOS MESSENIA SPARTA GRIEKENLAND

STOMVERBAASD ZAGEN DE SPARTANEN DE OUDE, HALFLAMME ONDERWIJZER TYRTAEUS VERSCHIJNEN MET EEN LIER ONDER ZIJN ARM.

DE SPARTANEN WERDEN WOEST, MAAR TYRTAEUS KLOM OP EEN ROTS, BEGON TE SPELEN EN HIEF EEN STRIJDLIED AAN.

WOORDEN EN MUZIEK BRACHTEN DE SPARTANEN IN VUUR EN VLAM. ZE BRULDEN HET STRIJDLIED WELDRA MEE UIT VOLLE BORST EN VLOGEN TEN STRIJDE.

NOOIT VOCHTEN ZE ZO VERWOED EN NA DE ZEGE KROONDEN ZIJ VOL GEESTDRIFT EN DANKBAARHEID DE OUDE, HALFLAMME ONDERWIJZER MET DE LAUWEREN DER OVERWINNING.

LILLIPUTTERS

Hele kleine mensen worden „lilliputters" genoemd en wie ooit het boek „Gullivers reizen" heeft gelezen, weet dat Lilliput het land is, waar de held van het verhaal, Gulliver, kleine mensjes vindt.

Een Lilliputtersgezelschap bestaat uit een twintigtal personen. Het gezelschap (dames en heren) heeft een eigen (kermis) stad, welke een grote oppervlakte heeft en waar je in allerlei leuke kleine houten huisjes deze lilliputters kunt zien. Maar er is ook een compleet en mooi circus bij waarin de lilliputters een bijzonder aardig en aantrekkelijke voorstelling geven, zelfs dressuur van ponypaardjes en ook acrobatiek komt er bij te pas, alles als in een grote mensen-circus.

Omdat deze kleine mensjes (de meesten zijn nog geen meter hoog) moeilijk een bestaan kunnen vinden worden ze doorgaans tot het artistenleven aangetrokken. Zij zijn erg beweeglijk en vooral de dametjes houden van mooie kleren en opschik.

Lilliputters zijn geen dwergmensen, want dat zijn volwassenen, die bijvoorbeeld erg korte benen hebben. Lilliputters echter zijn normaal opgegroeid, doch op jeugdige leeftijd in hun groei blijven steken, maar laten wij de lilliputters liever zelf aan het woord:

Wij willen u er op attent maken dat er geen Lilliputterstam bestaat, zoals velen geloven en wat ook dikwijls wordt verteld. Wij zijn kinderen van normale ouders en op normale wijze ter wereld gekomen. Toen we werden geboren, wist niemand, dat we zo klein zouden blijven. Eerst tussen ons vierde en zesde jaar werd zekerheid verkregen, dat we niet meer groeiden en dat we dus zo klein zouden blijven als we nu zijn.

Hoewel onze ouders over het uitblijven van onze groei zeer teleurgesteld waren, hielden zij van ons evenveel als van onze broers en zusters. Ieder moeder zal begrijpen, dat onze ouders ons op dezelfde manier gadesloegen en ons precies zo behandelden als zij met hun normale kinderen deden. was on-
een twintigtal personen

VOL VERWACHTING KLOPT MIJN HARTJE!

ARUBA

A.V.B. in financiële moeilijkheden

Oranjestad. — De A.V.B. schijnt in financiële moeilijkheden te verkeren en daardoor zal men moeten afzien van een tweede ontmoeting met het Colombiaanse prof-elftal DIM, hetgeen anders had plaats gehad na de terugkeer van dit elftal uit Suriname. De oorzaak zou gelegen moeten zijn in het feit dat de recettes van de gespeelde wedstrijden afgedragen moeten worden aan de Stichting Bouw Wilhelmina Stadion, welke daarna de bonden moet uitbetalen. In verband met deze moeilijkheden is de 1ste penningmeester Modesto Oduber afgetreden en heeft de betreffende boeken overgedragen aan de 2e penningmeester Tito Kuiperi.

De A.V.B. tracht echter haar taak te blijven uitvoeren en hoopt na de competitie, welke volgend jaar maart zal eindigen, een tournooi te organiseren om op deze wijze tot het kampioenschap Nederlandse Antillen te geraken.

Kerstspel

San Nicolaas. — Door de leerlingen van de Protestants Christelijke School te San Nicolaas zal op het Kerstfeest een Kerstspel worden opgevoerd, waaraan zoveel mogelijk alle leerlingen zullen medewerken. Waarschijnlijk zal dit Kerstfeest gevierd worden op 26 December, 2e Kerstdag, in de Methodistenkerk te San Nicolaas.

Sint Nicolaas heeft het druk

Oranjestad. — Behalve bij particulieren zal de Goedheiligman nog vele officiële bezoeken moeten afleggen. Op 3 december des middags om 4 uur komt de Sint in Trocadero voor de kinderen van de A.N.V.-leden en des avonds moet hij present zijn op de P.O.V.A. voor de kinderen tussen de 21 en 60 jaar.

Zondagmiddag is het feest in Club Suriname en voor de Lionskinderen in Soc. Bolivariana en de volgende dag is hij om 1 uur in de Beatrixschool. Ook de andere scholen denkt de Sint te bezoeken.

Dan komen de diverse clubs nog aan de beurt en op 10 december zal hij aanwezig zijn in het Cecilia Theater voor de kinderen van de politie. Dan volgt weer een jaar van drukke correspondentie over het gedrag van de kinderen.

Amerikaanse consul adviseur in Caraibische commissie

Oranjestad. — In opdracht van het State Department in Washington, werd de heer William D. Moreland, Amerikaans Consul op Aruba, benoemd tot adviseur van de Caraibische Commissie voor de 21ste vergadering, welke van 5 tot 12 December in Soc. Bolivariana gehouden zal worden. De heer Moreland arriveerde op Aruba op 15 September j.l., als opvolger van de heer J. MacFarland, met zijn vrouw en zijn twee zoontjes. Hij is afkomstig uit Portland, Oregon en reeds 25 jaar in dienst van het State Department. De opdracht van Amerika werd door de heer Moreland rechtstreeks ontvangen

Stak zichzelf mes in de keel

Oranjestad. — Gistermiddag tegen 18 uur stoven enkele politiewagens onder sirenegeloei door de straten van Oranjestad. Door een zenuwachtige bestuurder werd nog een aanrijding gemaakt, die op het trottoir had kunnen uitwijken. De meeste auto's zag men echter onmiddellijk opzij gaan om de politiewagens te laten passeren.

Het bleek, dat een zekere A.O. bij Madiki met een mes in zijn keel was aangetroffen. Hij kwam daar uit de mondi en viel neer. Het voorlopige onderzoek wees uit, dat A.O. zelf het mes in de keel had gestoken, dat er tot het heft toe was ingedrongen. Hij werd naar het hospitaal overgebracht doch verkeert niet in direct levensgevaar.

Mevrouw Briesen overleden

San Nicolaas. — Maandagmiddag overleed mevrouw Briezen, moeder van onze bekende voetballer van Aruba Jrs. De begrafenis had gistermiddag onder grote belangstelling — ook uit sportkringen — plaatse te San Nicolaas. R.I.P.

Bestuursvergaderingen

Oranjestad. — Het bestuur van de sociëteit Basiruti vergaderde maandagavond. Men maakte plannen om de opening van Basiruti, welke men denkt in april 1956 te kunnen doen plaats vinden, op grootscheepse wijze te organiseren.

Ook de Vereniging van Handelaren vergaderde met een vertegenwoordiger uit Amerika. De gegevens over deze vergadering konden echter nog niet vrijgegeven worden.

Pickup in brand

Oranjestad. — Er werd gemeld, dat een pickup op de hoek van de Weg naar Seroe Pretoe en de Thorbeckestraat in brand stond. Met behulp van natte doeken had men inmiddels de brand geblust en behoefde de brandweer niet in te grijpen.

Venezolaans-Amerikaans journaliste

Oranjestad. — Gisteren arriveerde op ons eiland Ruth Robertson, die hier polshoogte kwam nemen over de belangstelling voor een in de Engelse taal verschijnend Venezolaans blad „The Daily Journal". Dit blad is voortgekomen uit het vroegere „Caracas Journal" en men wil nu trachten de „Daily Journal" tot een Caraibische krant te maken. Ruth Robertson is de assistente hoofd-redactrice. Hedenmiddag vertrekt de journaliste weer naar naar Caracas.

Conferentie

Oranjestad. — Gisteravond zaten de heer en mevr. E. Bartels aan bij een diner in het Strandhotel met de heer Ir Percy Henriquez en de heer Burton, deskundige op het gebied van de visserij en verbonden aan de Food and Agriculture Organization van de Ver. Naties.

Voorlichting van de veterinaire dienst

Oranjestad. — Door de Veterinaire Dienst werd een circulaire verzonden gesteld in het Papiament en in het Engels, waarin wordt bericht, dat men het plan heeft om het volgend jaar een varkenstentoonstelling te houden, waarbij prijzen gewonnen kunnen worden. De veehouders wordt het advies gegeven een goed ras te kweken. Een beer van Nederlandse stamboek is aanwezig bij Rene Cloo — Noord van de Vuyst-vliegveld op Juana Morto, bij Josef Wever op Brazil en bij F. H. L. Doorson op Noord — Koyari 25. Men maakt de veehouders er tevens op attent, dat er betere prijzen op het slachthuis betaald worden voor varkens afkomstig van Nederlandse stamboek.

Verder worden er injecties beschikbaar gesteld voor varkens, welke aan de zg. varkenspest of cholera lijden. Ook injecties tegen kippenpest, of vogelpest, zijn tegen matige vergoeding verkrijgbaar. Alle inlichtingen worden de houders van vee en pluimvee gaarne en gratis gegeven.

Filmdienst organiseert Projectie-avond van kleurensildes koninklijk bezoek

Oranjestad. — Nog immer bestaat er grote interesse voor foto's, kleuren- en zwart-witslides, alsmede voor films over het Koninklijk bezoek aan de Nederlandse Antillen. Om een ieder in de gelegenheid te stellen hiervan zoveel mogelijk te zien, heeft de Filmdienst van het Eilandgebied Aruba, evenals dit ook op Curaçao werd gedaan, in samenwerking met de Aruba Camera Club, een projectie-avond georganiseerd, welke in het gymnastieklokaal van de Julianaschool gehouden zal worden.

De aanvang is bepaald op zaterdag 3 december om 20 uur precies. De entree is gratis, ook voor kinderen mits onder geleide. De boeiende fotografische documentatie werd samengesteld door Foto Ideaal.

De heer Ad. Versney zal de toelichtende tekst verzorgen. Deze keurcollectie bestaat uit ongeveer 125 slides, doch leden en niet-leden van de Aruba Camera Club worden verzocht geschikte slides, voorzien van eigendomsmerk, in bruikleen te willen afstaan, zodat ook deze vertoond kunnen worden. Zij, die voor dit doel hun slides willen afstaan, gelieve deze te bezorgen bij de heer J. M. Hoen in Trocadero.

De avond wordt besloten met een filmreportage van het Koninklijk bezoek van Poligoon Profilti.

Papa's Cackeshop ontving visite

San Nicolaas. — Gisternacht kreeg Papa's Cakeshop visite van ongenode gasten. Men deed zich tegoed aan snoepgoed, icecream, nam er nog wat van mee en omdat het in dezelfde moeite doorging, ook nog wat kleingeld. Papa was er niet lekker mee en schakelde de recherche in.

Lezing van de V.U.

Oranjestad. — Onder auspiciën van de Volks Universiteit zal de heer J. G. v.d. Bergh op vrijdag om 20 uur in het Natuurkundelokaal van de Julianaschool, een lezing houden over „bruha".

NEW YORK TIMES verwijt Russen „buitengewoon veel schijnheiligheid"

New York. — De New York Times beschuldigt in een hoofdartikel de Russische leiders Boelganin en Chroesjtsjev van „buitengewoon veel schijnheiligheid" in hun redevoeringen uitgesproken tijdens hun reis door India.

De New York Times haalt aan, dat premier Boelganin in een van zijn speeches zeide dat het Westen tracht Azië klaar te maken voor een nieuwe oorlog. Het is bijna onmogelijk — aldus de krant — een voorbeeld te vinden dat meer in strijd is met de werkelijke feiten.

Welk land — zo vraagt de New York Times zich af — is de enige overgebleven koloniale mogendheid? Het antwoord is de Sovjet Unie. Als men het feit, dat Portugal het kleine Goa bestuurt een schande noemt, wat moet men dan wel niet zeggen van het volk dat contrôle uitoefent over Kazakhstan, Turkemenistan, Tadzhikistan, Uzbekistan en Kirgizia? Wat van Buiten Mongolië, dat een sateliet is van satelieten en dat dertig jaar geleden van China werd gestolen.

De Russische premier denkt waarschijnlijk dat de bevolking van India te dom is om de schijnheiligheid te ontdekken. Wij denken dat dit een vergissing is — aldus de New York Times.

Ook andere Amerikaanse dagbladen, zoals de New York Daily News nemen een felle houding aan ten aanzien van de redevoeringen van de Russische leiders.

FIAT levert Venezuela een hoogovenbedrijf en walswerk

Caracas. — Naar thans wordt medegedeeld, werd de leverantie en installatie van een hoogovenbedrijf en walswerk gegund aan de Italiaanse firma „Fabrica Italiana Automibili Torino" (FIAT). Hoewel oorspronkelijk op een capaciteit van 120.000 ton staal per jaar was gerekend bleek bij nadere studies, dat de kostprijs van he staal in dat geval te hoog zou worden, weshalve werd besloten om een installatie te bestellen, die een uiteindelijke capaciteit zal krijgen van 420.000 ton per jaar. De totale kosten hiervan bedragen Bs 427.000.000.

Bij een volledige benutting van de productiecapaciteit, zal de kostprijs van het staal ongeveer Bs 1015 per ton bedragen, hetgeen zeer dicht bij de economische grens van $ 300 ligt.

Ook al zou in de aanvangsfase slechts 160.000 ton per jaar worden geproduceerd, dan nog behoeft dit met de thans bestelde installatie geen verlies op te leveren. In verband met het hoogenstaande werd de capaciteit van het walswerk verdubbeld, zodat thans een maximum jaarproductie van ongeveer 300.000 ton bereikt zal kunnen worden. Het gehele project zal bedrijfsklaar worden opgeleverd in december 1957, zodat, indien ook de electriciteitsvoorziening van de te installeren waterkrachtcentrale aan de Río Caroni op tijd gereed komt, de staalproductie in de eerste maanden van 1958 een aanvang kan nemen. Zoals reeds eerder medegedeeld, zal de centrale aan de Caroní voorlopig een geïnstalleerd vermogen krijgen van 150.000 kw. waarvan 142.000 door de staalindustrie zal worden opgenomen.

Texas Gulf Oil heeft olieconcessies in Lybie

New York. — De Texas Gulf Oil maakt bekend, dat zij in Libye olieconcessies verworven heeft voor een gebied van twee millioen hectaren. Een dochtermaatschappij, de Libyan American Oil Company, zal in april a.s. met boringen beginnen. Bij een olie- en gasproductie van maximaal 15.000 vaten per dag zal de maatschappij aan de regering van Libye een royalty van 12,5% betalen. De nettowinst op hetgeen meer wordt geproduceerd, zal voor de helft met Libye worden gedeeld.

Het bauxiet is weer best

Paramaribo. — Naar het nieuwsblad "Suriname" vernam, zijn de proefnemingen in een experimentele fabriek te Paranam gedaan, om uit de slechte kwaliteit bauxiet, welke tot dusver niet gebruikt werd, het beste deel te winnen zo bevredigend verlopen, dat de Surinaamse Bauxiet Maatschappij thans definitieve plannen maakt voor een fabriek, die men het volgend jaar in werking denkt te hebben.

Het proces werkt met een vloeistof, waarvan het soortgelijk gewicht zodanig is, dat de minder ijzerhoudende, dus lichtere delen, van het bauxiet blijven drijven.

SURINAME

Suriname wint van D.I.M.

Paramaribo. — Het Surinaamse elftal heeft gisteren met 4-2 van D.I.M. gewonnen, nadat het bij de rust met 2-1 had achtergestaan.

Begrotings moeilijkheden

Paramaribo. — De Staten van Suriname zijn bezig over de begroting-1955 formulier-eindverslagen uit te brengen, aangezien het daar reeds verstreken is, de uitgaven reeds gedaan zijn en in deze begroting het beleid van de regering, die dit jaar aan het bewind kwam, nog niet tot uiting kon komen. Enkele leden (de oppositie) konden zich hiermede niet verenigen en staan op het uitbrengen van voorlopige verslagen en artikelsgewijze behandeling.

Intussen zijn de eerste voorlopige verslagen op de begroting-1956 verschenen.

Rens verscheurde Findlay's hemd

Paramaribo. — Het gewezen N.P.S.-Statenlid J. Rens werd in hoger beroep tot f 10.— veroordeeld wegens het scheuren van een hemd van zijn collega D. Findlay, tijdens een warm gelopen Statenvergadering verleden jaar. Hij had Findlay aan de borst gegrepen met gemeld gevolgd. In eerste aanleg was hij wegens zaakbeschadiging veroordeeld tot f 10 of vijf dagen hechtenis. Het hof van justitie veranderde evenwel de kwalificatie tot baldadigheid tegen een persoon, waardoor nadeel kan ontstaan.

Buitenlndse luchtdienst gestremd

Paramaribo. — De Surinaamse Luchtvaartmaatschappij heeft voor een week haar vliegdiensten moeten staken, doordat de luchthavenmeester een vliegverbod oplegde aan twee der vliegers wegens het verstrijken van hun keuringscertificaat. De derde vlieger kon enkele dagen de lucht niet in, doordat hij in een verkeersongeluk op de weg geblesseerd was geraakt. Intussen zijn de twee vliegers voor de keuring gegaan.

Besprekingen

Paramaribo. — Vernomen werd, dat de Surinaamse premier, dr J. Ferrier, na de discussies in de Beheerscommissie ook naar Washington zal gaan voor besprekingen met bepaalde financieringskringen; hij zou voornamelijk autoriteiten ontmoeten, die betrokken zijn bij het aanleggen van zgn. stock piles.

Body builders ontmoeten elkaar

Paramaribo. — Op 13 december zullen Surinaamse en Brits Guianese gewichtheffers en body builders hun krachten in Paramaribo meten. De Surinaamse Gewichtheffers Bond zal de gastheer zijn van drie gewichtheffers en twee body builders uit Brits Guiana. Deze sport, die in Suriname nog maar een paar jaar beoefend wordt, is in korte tijd bijzonder populair geworden.

Paramaribo. — De veevoederfabriek Vitalo is bezig uitvoer naar de Antillen voor te bereiden. Dezer dagen werden 25 zakken van een proeforder naar Curaçao verscheept.

Sticusa leden leggen functies neer

Zij kan de verantwoordelijkheid niet langer meer dragen

's-Gravenhage. — Leden van het bestuur- en de stichtingsraad van de Sticusa te Amsterdam hebben het ANP medegedeeld, dat zij eenstemmig hebben besloten vandaag hun functies neer te leggen.

Bij het nemen van dit besluit hebben zij overwogen, dat, gezien de ontijdige publicatie van de regering over de aanstaande opheffing van de Sticusa en de reeds aanstonds toegepaste beperking der bevoegdheden van de stichting, zij de verantwoordelijkheid voor het beleid niet langer kunnen dragen. Ook de verantwoordelijkheid voor de liquidatie kunnen noch wensen zij te dragen. Hiertoe ontbreekt bij hen het vertrouwen in de werking van de nieuwe opzet, waarbij van de opgedane ervaring te deinig gebruik zal worden gemaakt, terwijl zij tevens van oordeel zijn, dat de liquidatie der oude en de opbouw van de nieuwe organisatie in één hand zullen moeten liggen.

Het bestuur en de raad delen voorts mede, dat de Sticusa nimmer in de weg heeft willen staan van een uit overwegingen van algemeen beleid voortvloeiende reorganisatie, ook indien daarin voor haar geen plaats meer zou zijn. Zij spreken er hun diepe teleurstelling over uit, dat met de Sticusa geen behoorlijk overleg is gepleegd en tot een volgens haar overijlde volstrekt onvoldoende voorbereide reorganisatie is overgegaan.

Aan de minister-president is verzocht om volgens de statuten van de stichting over te gaan tot het benoemen van een of meer beheerders om de stichting te vereffenen.

Langs deze weg willen wij onze innige dankbaarheid betuigen aan de H. MAAGD van COROMOTO, door wiens aanroeping, mede met de goede verzorging van de Zusters van het Sanatorium, ons zoontje weer genezen is.

M. ELIZABETH

Concentratie-arts na terugkeer uit Rusland gearresteerd

Kiel. — Prof. Carl Clauberg, een vroegere officier van Hitlers S.S., die verleden maand uit Russische krijgsgevangenschap is teruggekeerd, is dezer dagen in West-Duitsland gearresteerd in verband met een onderzoek naar zijn vermeende massa-sterilisatie-experimenten in Nazi-concentratiekampen. Dit is bekend gemaakt door het ministerie van justitie van de staat Sleeswijk-Holstein.

Clauberg was medisch opzichter in de concentratiekampen te Auschwitz en Ravensbrueck, waar vele duizenden Joden om het leven zijn gebracht. Het ministerie van justitie deelde mede, dat Clauberg zich in een instituut voor geesteszieken te Neustadt bevindt. Na zijn arrestatie was hij aan een psychiatrisch onderzoek onderworpen.

De publikatie van „Oggi" over de verschijning aan de Paus

(Van een correspondent)

Zoals gemeld heeft het Milanese geillustreerde weekblad „Oggi" behalve een opvallende fotoreportage van 's Pausen leven in Castelgandolfo voor het eerst publiekelijk melding gemaakt van een verschijning, die de H. Vader tijdens Zijn jongste ziekte gehad zou hebben. In de tekst, die bij deze tien pagina's tellende reportage behoort, komt de volgende passage voor: „Wij zijn in staat de wereld thans een gebeurtenis te onthullen die tot heden onbekend is gebleven, een gebeurtenis die plaats had tijdens de thans overwonnen ziekte van de Paus in december van het vorig jaar. Toen het lijden van de Paus steeds heviger werd, bad deze herhaaldelijk voor zich het gebed „Anima Christi".

In de nacht waarin de crisis haar hoogtepunt bereikte, zei de zieke nog eenmaal dat gebed. Hij bevond zich juist een ogenblik alleen in Zijn kamer. Gekomen bij het „In hora mortis meae voca me" — in het uur van mijn dood, roep mij — zag Hij de zoete figuur van Jezus aan Zijn sponde staan. De H. Vader dacht toen dat de Meester gekomen was om Hem te halen en kalm vervolgde Hij „Jube me venire ad Te" — beveel mij dan tot U te komen. Maar Jezus was niet verschenen om Hem te roepen, maar om Hem op te beuren en, zo denken wij, Hem te verzekeren dat Zijn uur nog niet geslagen had. De H. Vader is er volkomen zeker van Jezus gezien te hebben. Het was geen droom, op dat ogenblik was Hij geheel wakker en helder.

De dag daarop, toen het leek dat er geen hoop meer was, en toen reeds de kranten overal meldden, dat de catastrofe aanstaande was, begon de zieke zo snel te beteren dat velen dit wonderbaarlijk toescheen. Deze gebeurtenis werd door de H. Vader toevertrouwd aan enkele personen, aan wie Hij echter vroeg er geen verdere ruchtbaarheid aan te geven. Het geheim is inderdaad bewaard gebleven tot heden en alleen de beminnelijke indiscretie van een der personen, die ervan wisten, heeft ons de mogelijkheid gegeven daarvan kennis te nemen en het verder te vertellen. Zonder twijfel zal het de katholieken over de gehele wereld diep ontroeren".

Indien het beschrevene zich werkelijk zo heeft toegedragen en indien de Paus dit verteld zou hebben het verzoek er aan vastknopende er niet met anderen over te spreken, hetgeen thans wel aangenomen mag worden, zo ware het passend geweest deze wens te eerbiedigen. Niet slechts in perskringen te Rome was men zeer verbaasd toen dr Luciano Cassimiri, hoofd van het Vaticaanse persbureau, mededeelde dat dit bureau door de Staatssecretaris van Zijne Heiligheid gemachtigd was de geciteerde passage uit „Oggi" te bevestigen.

Het bericht had het karakter van officieus te zijn en afkomstig uit welingelichte bron.

Verloop der gebeurtenissen

Het verloop der gebeurtenissen tijdens de laatste ziekte van de Paus, zo herinnert men zich, is geweest: naar gewoonte was Pius XII de laatste zaterdag van november naar Rome teruggekomen om weer tot de volgende zomer Zijn in trek in het apostolisch paleis in Vaticaanstad te nemen. Gedurende maanden werd reeds de Paus bezocht door een hardnekkige hik, die Hem in Zijn arbeid en nachtrust ten zeerste hinderde. In de nacht van vrijdag op zaterdag 26 op 27 november was de hik plotseling in hevigheid toegenomen en ging gepaard met neiging en pogingen tot vomeren. Tijdens de tocht van de zomerresidentie naar Rome hield de Paus zich goed, maar thuisgekomen oordeelde Zijn lijfarts het noodzakelijk dat Hij terstond naar bed ging. De rust scheen te helpen, de pogingen tot overgeven hielden althans op.

Donderdag 2 december trad plotseling een verkeerde wending in. 's Middags lag de Paus in een lichte slaap en in Zijn ziekenkamer waakte alleen Elena Rossignani, een doofstom nichtje van de Paus, de dochter zijner zuster. Plotseling zag de H. Vader er zó slecht uit, dat het meisje alarm sloeg en dr Galeazzi Lisi en Moeder Pasquilina, het hoofd van 's Pausen privéhuishouding, waarschuwde. De pauselijke lijfarts vreesde het ergste, enkele verschijnselen leken te wijzen op een acute verering van de toestand; de Vaticaanse autoriteiten en de familie werden gewaarschuwd. Het nooit tegengesproken gerucht ging, dat de Paus toen ook bediend is.

Vrijdag 3 december gaf het altijd zo gesloten Vaticaan een communiqué uit dat niet veel goeds voorspelde en het waren de dagen, dat er steeds door mensen op het Pietersplein en in de nabijheid van de bronzen poort, de hoofdingang van het Vaticaan, stonden te wachten op de nieuwe berichten. Verschillende dokters werden in consult geroepen.

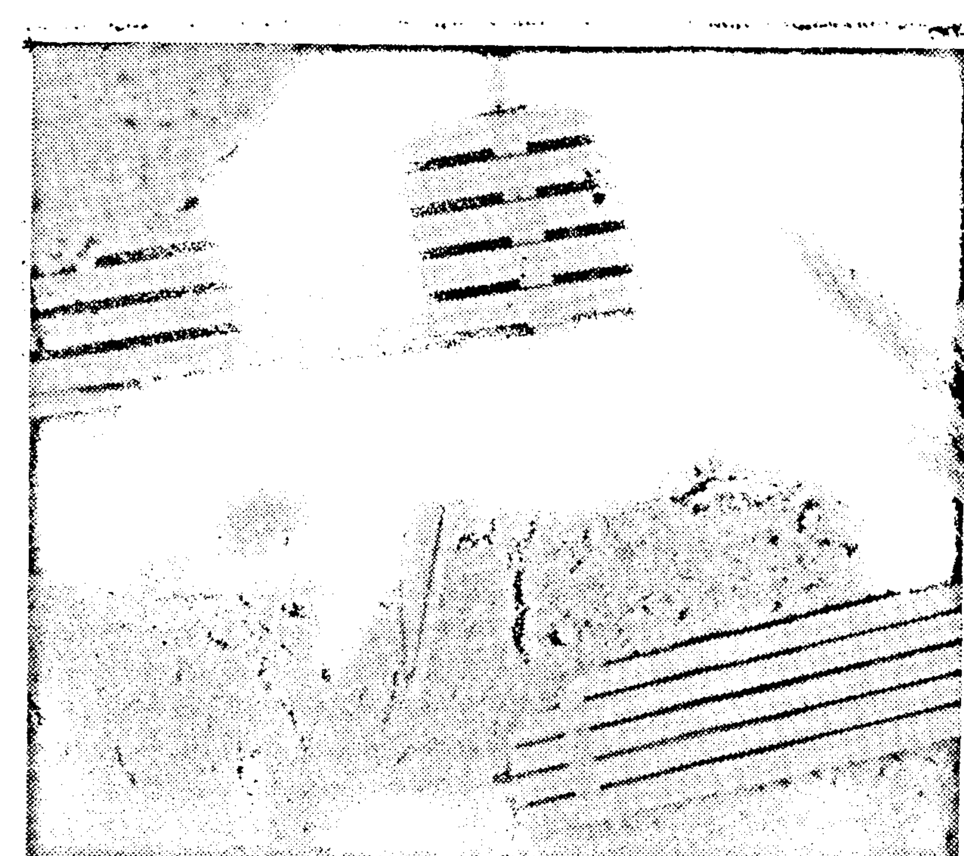
Keerpunt

Het keerpunt in het beeld vond in de nacht van vrijdag 3 op zaterdag 4 december plaats en reeds maandag 6 december gaf de H. Vader vanaf zijn ziekbed de Apostolische Zegen bij gelegenheid der zaligverklaring van de Benedictijn Placido Riccardo. 's Middags klonk door de luidsprekers in de stampvolle St.-Pieter de uiterst zwakke stem van de Paus: „Aan Onze dierbare zonen van het geliefde Rome, wie Wij ons nabij voelen in het gebed, zoals Wij de Meester nabij zijn in Ons lijden en in het volbrengen van Zijn Wil, die altijd goed is en gezegend, geven Wij met een hart dat gericht is naar de Heer en de Onbevlekte Maagd Onze Vaderlijke en Apostolische Zegen". Op 9 december, bij de sluiting van het Mariajaar, bad de Paus langzaam en ingespannen het Weesgegroet voor, voorafgegaan door enkele woorden.

Ofschoon later nog inzinkingen gemeld werden, het gevolg van een volkomen uitputting en zwakte, blijkt inderdaad de crisis welke overwonnen werd, tussen 3 en 4 december gelegen te hebben. Het bericht dat in „Oggi" stond handelt over deze nacht. De Paus heeft zich daarop wonderlijk snel hersteld en ofschoon het aantal audiënties sindsdien beperkt is gebleven, arbeidt Hij weer in een verbazingwekkend hoog tempo en zo mogelijk nog nauwkeuriger dan voorheen.

Enkele jaren geleden heeft de huidige Kardinaal Ottaviani ernstig gewaarschuwd tegen het toenemend lichtvaardig geloof in wonderen en bovennatuurlijke verschijnselen, een fenomeen dat veelal gepaard gaat met het afnemen van het werkelijke geloof, aldus de latere Kardinaal.

En zulk een wondergeloof bloeit al snel rond de persoon van Christus' plaatsbekleder op aarde, te meer omdat de nobele en heilige Pius XII hiertoe als het ware inspireert. Een legendevorming tijdens het leven van een belangrijke tot de verbeelding sprekende figuur is een normaal verschijnsel. Zo doen inderdaad allerhande „stichtelijke" verhalen over de Paus de ronde. Zelfs in het geval dat Pius XII er zelf van overtuigd zou zijn onze Heer gezien te hebben en door hem geholpen en opgebeurd te zijn, hetgeen thans nauwelijks betwijfeld kan worden, dan nog valt deze overtuiging in het vlak der privé-opvattingen en -interprestaties. De Staatssecretarie heeft waarschijnlijk het Vaticaanse persbureau gemachtigd op officieuze wijze de beschreven gebeurtenis te bevestigen om een eind te maken aan allerhande fabels en gissingen hieromtrent. Velen in Rome vragen zich echter af of deze uitlating een verstandige was, gezien binnen het raam van het bestuursbeleid.

Op het parkeerterrein van de luchthaven Schiphol vlak bij de ingang is een vliegtuigbom van 250 pond, waarschijnlijk uit de oorlog overgebleven, door arbeiders gevonden. Een rood vlaggetje geeft de plaats aan waar het projectiel zich bevindt dat door de mijnopruimingsdienst verwijderd zal worden.

H. Vader over de staats en de burger

„Al wordt de overheid gevormd door mensen, toch moet zij zoveel mogelijk trachten de heerschappij van God te imiteren. De menselijke goedheid in de openbare orde, waarvan de ambtenaren de richtinggevende figuren zijn, vindt haar kracht in een overtuiging, die de ambtenaren bij alle burgers moeten aan kweken en die het bewustzijn omvat, dat wetten werkelijk noodzakelijk zijn ter behartiging van het algemeen welzijn."

Aldus sprak de H. Vader tot ambtenaren van het Italiaanse ministerie van binnenlandse zaken, die hij in zijn zomerresidentie te Castelgandolfo in audiëntie heeft ontvangen.

De staat is er ten dienste van de burgers, zo hield de H. Vader zijn toehoorders voor. „Vergeet niet dat achter iedere mens, die uw bemiddeling inroept weer andere staan, die zorgen hebben of in nood verkeren, die lijden en om hulp vragen. Uw ontmoeting met de burgers moet gedragen worden door liefde, want zij is een ontmoeting van broeder tot broeder. Een dergelijke houding mag echter niet in zwakheid ontaarden, zodat de wetten haar kracht verliezen. Daartegen dient gij weer te waken door maatregelen te nemen, die gezagsontduiking steeds minder mogelijk maken".

K.R.O. in Nederland bestaat 30 jaar

Vorige week herdacht de Katholieke Radio Omroep de dag waarop 30 jaar geleden een aanvang gemaakt werd met de uitzendingen. Vanaf dat kleine primitieve begin heeft deze organisatie een enorme groei doorgemaakt. Daar men dit geen echt jubileum vindt, worden er geen grootse festiviteiten aan verbonden. De voorzitter van de KRO, prof. dr J. B. Kors O.P., hield een korte toespraak.

De eerste uitzending werd gehouden op 24 november 1925. Het was een dinsdagavond en het programma omvatte zang en enige spreekbeurten. Deze laatste werden vervuld door pastoor Perquin en prof. G. Brom. Omroeper was de huidige directeur, de heer P.A.M. Speet.

Was de groei van meet af aan hoopgevend, werkelijk bijzonder hard ging het eerst na de oorlog. In 1928 had de KRO 30.000 leden, men ging de oorlog. In 1928 had de KRO 30.000 leden, men ging de oorlog in met 170.000. In 1946 waren daarvan nog slechts 50.000 teruggekeerd. Doch op het moment is de KRO de grootste omroepvereniging met meer dan 425.000 betalende leden.

Het bezoek der Russische leiders aan India

Boelganin en Khroesjtsjev maken ritje op olifant

Toen premier Boelganin en partijsecretaris Khroesjtsjev in Bombay aankwamen, werden zwermen witte duiven als vredes-symbool losgelaten. Op het vliegveld werden de leiders met een donderende toejuiching begroet. Twee dochtertjes van de burgemeester snelden naar de Russische gasten en boden bloemen aan. Ook bestrooiden zij hen met kleine pareltjes. Duizenden kinderen zwaaiden met vlaggetjes en strooiden met bloemen. Premier Boelganin inspecteerde een marine-erewacht. Hij sprak van een podium de menigte aan met „mijn vrienden". Hij zei „Wij zijn deze grote stad komen bezoeken, om haar burgers persoonlijk te ontmoeten en hun vooruitgang te zien op economisch, wetenschappelijk en cultureel gebied".

De premier van de staat Bombay, Morarji Desai, zei, dat Gandhi Indië geleerd had in vrede met de rest van de wereld te leven. Thans werd Indië geleid door de vijf beginselen van coëxistentie, welke ook door de Sovjet-Unie worden gevolgd.

Reuter tekent hierbij aan, dat Bombay zondag en maandag het toneel was van demonstraties van communisten en andere linkse groepen tegen de voorstellen van de centrale regering tot verdeling van de staat Bombay. Hierbij vielen twaalf doden. Ongeveer 250 personen werden gewond.

Boelganin en Khroesjtsjef hadden eerder op de dag in een geheel ander deel van Indië, te Bareilly, in de staat Utar Pradesh, een ritje gemaakt op de ruggen van rijk-opgetuigde olifanten. De beide Russische staatslieden bestegen hun rijdieren met behulp van laddertjes. Zij bezochten in Bareilly ook een pluimvee-tentoonstelling. Om de persfotografen een plezier te doen poseerden Boelganin en Khroesjtsjev ieder met een kuikentje in de hand. Boelganin kreeg een Rhode-Island-kip cadeau en een tijgerwelp van zeven maanden.

Een troep van ongeveer 100 demonstranten is uit protest tegen de voorgestelde reorganisatie van de grenzen van de Indische staat Vindhya Pradesh tijdens een zitting in de vergaderzaal van de wetgevende vergadering te Rewa doorgedrongen en heeft daar een regeringsminister mishandeld. De demonstranten braken door een politiecordon en drongen in de vergaderzaal door, waar zij met stenen en schoenen wierpen. Zij mishandelden de minister van financiën van de staat Mahendra Kumar Manay.

Kabinet-Faure biedt zijn ontslag aan

Parijs. — De Franse Nationale Vergadering heeft gisteravond met 318 tegen 218 stemmen geweigerd het vertrouwen te bevestigen in het kabinet Faure. De premier had het lot van het kabinet verbonden aan het plan voor verkiezingen in februari van het volgend jaar, in plaats van in de zomer.

Na de nederlaag hield Faure een korte kabinetszitting en begaf zich vervolgens naar het paleis van de president om het ontslag van het kabinet aan te bieden.

Als mogelijke kabinetsformateurs worden in Parijs genoemd de leider der radicalen Henri Queuille en de volksrepublikein Pierre Schneiter.

Oud-premier Mendes France heeft inmiddels zijn voorgenomen bezoek aan de Verenige Staten uitgesteld. Hij zou gisteravond vertrokken zijn voor het houden van enkele lezingen aan de Louisville University in Kentucky.

Lehman becritiseert Amerik. immigratiewetten

Washington. — De Amerikaanse Democratische Senator Herbert Lehman (New York) heeft ernstige critiek geleverd op de huidige Amerikaanse immigratiewetten, die van MacCarran en Walter. In een verklaring voor een Senaatscommissie verklaarde hij, dat deze wetten, die hij een „pyramide van ongegronde angsten" noemde, de Verenigde Staten veel nadeel hebben berokkend.

De wetten van MacGarran en Walter werden in 1952 ondanks een veto van president Truman door het congres goedgekeurd. Senator Lehman eiste een drastische herziening van deze wetten. Hij noemde het bestaande stelsel van quota's een omslachtige manier om immigratie uit Spanje, Italië, Griekenland, het Midden-Oosten, Afrika, Azië en alle andere gebieden, uitzonderd enige Noordelijke staten, tot het uiterste minimum te beperken. Het quota-stelsel is gebaseerd op de mythe, dat het Amerikaanse volk een „speciaal soort bloed" heeft, dat beschermd moet worden door immigratie van Grieken, Polen, Italianen en andere volken uit Zuid- en Oost-Europa tegen te gaan, aldus Lehmans critiek.

Indonesiers in Hollandia veroordeeld

De landrechter te Hollandia in N. Guinea heeft uitspraak gedaan in de rechtszaak tegen 30 Indonesiërs, die in oktober 1954 zijn geïnfiltreerd in de Etnabaai op Nieuw-Guinea. Hij veroordeelde de leider, Johannes Dimaro, tot 8 jaar en diens plaatsvervanger, Olhart Tauran, tot 6 jaar gevangenisstraf met aftrek van de tijd in preventieve hechtenis doorgebracht. Twee beklaagden kregen 5 jaar gevangenisstraf, terwijl 26 anderen tot 3 jaar gevangenisstraf werden veroordeeld. Alle beklaagden tekenden hoger beroep aan. Een beklaagde is nog niet berecht, omdat hij in het ziekenhuis is opgenomen.

De tenlastelegging hield in: aanslag met het oogmerk het grondgebied van de staat gedeeltelijk onder vreemde heerschappij te brengen, het teweegbrengen van een omwenteling, mensenroof, het invoeren van vuurwapens zonder vergunning en diefstal met geweld.

„Nieuwsblad voor Indonesie" gaat verdwijnen

„Het Nieuwsblad voor Indonesië" bevatte de mededeling, dat dit in de Nederlandse taal te Djakarta verschijnende blad per 1 december ophoudt als zelfstandige uitgave te verschijnen en opgenomen wordt in het ochtendblad „De Nieuwsgier". Hiermede is het aantal te Djakarta in de Nederlandse taal verschijnende bladen teruggelopen tot twee. Het totaal aantal bladen, dat thans in Indonesië nog in het Nederlands verschijnt, is zeven.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 07.00— 07.00 B. J. Lubbers tel. 2470

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 3 Dec 12.00 uur E. C. de Haseth, (stad) tel. 23179 Kl. St. Michiel 2.
B. g. g. nad inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
W. Batelaan tel. 2843

C.S.M.

Rederij:
C. E. van den Pol, tel: 2570
Scheepsagentschap
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 13.00
Kantoor tel: 2458 — 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
G. H. van Leeuwen tel. 2054

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.00 Voor de Kinderen
17.15 Apèritief
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.20 Eilandelijke leeszaal!
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Conjunto Cristal
21.30 Curaçaose muziek
21.45 Lichte muziek
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

RADIO HOYER:
17.00 Tea at five.
17.30 Met Duitse musici.
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.00 Sportnieuws.
19.10 Praatje door Pater Brenneker
19.30 Hoorspel.
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Surinaams kwartiertje
20.15 Gevarieerd programma
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

P.C.J.
18.37 Nieuws
18.52 Pennies from heaven'
19.12 Op de man af
19.32 Een zet voor de Ned. Ant.
19.37 U vraagt.... Wij draaien.
19.57 Wie stuur onze reporter op stap.
20.02 Promenade concert
20.19 Hobby en spel
20.20 Voor de West.
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting.
17.00 Linda's eerste Liefde
17.15 Reclame
17.30 Breek de Bank
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdag-avond concert
20.55 Nieuws en Sluiting.

Scheidsrechter met tolk

Londen. — Bij de onlangs gespeelde voetbalwedstrijd Wales — Oostenrijk kwam tal van incidenten voor, mede doordat de Franse scheidsrechter zich niet verstaanbaar kon maken bij de spelers. Voor de wedstrijd Engeland — Spanje op 30 november zal weer een Franse scheidsrechter, Maurice Guigue, optreden. Hem staan echter een tolk ter beschikking aan een van de zijlijnen. Het schijnt de eerste keer te zijn, dat zoiets gebeurt in de voetballerij.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

176 Duiden de arenden er reeds op, dat Bor Khan in aantocht is, thans heeft het korte, onverwachte opduiken van de twee Nomaden-verspieders de aanwezigheid van diens ruiters onomstotelijk bewezen. Daar de gewonden onmogelijk sneller voort kunnen gaan, besluit de Noorman een tweetal boogschutters vooruit te zenden langs het spoor van Tsacha. Bezorgd vraagt hij zich af, welk spel de sluwe steppenhoofdman speelt, tot een luide schreeuw van één der verkenners hem doet opzien. De man wijst opgewonden in de richting waar enkele van Bor Khan's roofvogels op dezelfde plaats keer op keer rakelings langs de grond scheren. Met enkele van zijn mannen snelt Eric vooruit en terwijl de gewonden zich langzaam bij hen voegen, staren zij allen van een heuvel zwijgend neer op het ontzielde lichaam van Tsacha. „Dank de goden, dat wij Bor Khan voor zijn", mompelt Eric. „Het zwaard zal geen kwaad meer doen". Snel daalt hij de heuvel af, doch dan staat hij als aan de grond genageld. Sprakeloos, verbijsterd, schudt hij zijn hoofd; duidelijk toont een diepe groeve langs het spoor van Tsacha, waar Tyrr's scherpe lemmet langs de grond gesleept heeft en toch ligt hier slechts het lichaam van de Nomade. Het Zwaard Tyrr is verdwenen. „Bor Khan is ons voor geweest", stoot de Noorman uit. „Doorzoek het terrein naar sporen!" Snel volgen de krijgers zijn bevel op, doch de een na de ander keert onverrichter zake terug. In wijde omtrek is zelfs niet het geringste te vinden. Geen hoefindruk, geen voetstap, niets... „Och, het is eigenlijk zo wonderlijk niet", mompelt Orm toonloos, terwijl hij schuw naar de dode loert. „Ik heb altijd wel gezegd, dat er hekserij in het spel was. Overigens doet het er allemaal weinig toe. Ik heb eens horen vertellen..." De rest van zijn woorden gaat over in een schelle kreet. „Kijk daar eens", stamelt de kleine zeeman, een trillende vinger uitstekende. Een schok vaart door het kleine groepje Noormannen, als zij de ruiters zien, die over een verre heuvel opdoemen. Eric's ogen flitsen langs de horizon; overal om hem heen duiken Bor Khan's zwaar gewapende steppenruiters dicht aaneengesloten op. Zij zijn gevangen in een kring van lange lansen.